

Sbírka zákonů a mezinárodních smluv

ČESKÁ REPUBLIKA

Zpřístupněna dne 2. září 2025

Zákon č. 314/2025 Sb.

**Zákon, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu,
ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně
některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

314

ZÁKON

ze dne 23. července 2025,

**kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění
pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců
na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony**

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o azylu****Čl. I**

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 9/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 103/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 456/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 16/2019 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 274/2021 Sb., zákona č. 240/2022 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 24/2025 Sb. a zákona č. 152/2025 Sb., se mění takto:

1. Poznámky pod čarou č. 1 a 19 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

2. V § 2 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) žádostí o udělení mezinárodní ochrany žádost upravená v čl. 3 bodu 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 (dále jen „azylové procedurální nařízení“),
- b) žadatelem o udělení mezinárodní ochrany osoba uvedená v čl. 3 bodu 13 azylového procedurálního nařízení,
- c) podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany učinění žádosti o mezinárodní ochranu podle čl. 26 azylového procedurálního nařízení,
- d) poskytnutím údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany podání žádosti o mezinárodní ochranu podle čl. 28 azylového procedurálního nařízení,
- e) rozhodnutím ministerstva ve věci mezinárodní ochrany rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako nepřípustné, zjevně nedůvodné, nedůvodné, mlčky vzaté zpět, výslovně vzaté zpět, o zastavení řízení, o vyloučení

z azylu nebo doplňkové ochrany, o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, o prodloužení nebo neprodloužení azylu nebo doplňkové ochrany, odnětí nebo neodnětí azylu nebo doplňkové ochrany a o přemístění,

- f) nezletilou osobou osoba uvedená v čl. 3 bodu 6 azylového procedurálního nařízení,
- g) nezletilou osobou bez doprovodu osoba uvedená v čl. 3 bodu 7 azylového procedurálního nařízení,
- h) rodinným příslušníkem žadatele o udělení mezinárodní ochrany osoba uvedená v čl. 3 bodu 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 (dále jen „kvalifikační nařízení“) a v § 14,
- i) rozhodnutím o udělení azylu přiznání postavení uprchlíka podle čl. 13 kvalifikačního nařízení, rozhodnutí o udělení azylu podle § 12 odst. 1 písm. a) a rozhodnutí o udělení azylu za účelem sloučení rodiny; rozhodnutí o udělení azylu podle § 12 odst. 1 písm. a) a rozhodnutí o udělení azylu za účelem sloučení rodiny není rozhodnutím o přiznání postavení uprchlíka,
- j) azylovým zařízením přijímací středisko, pobytové středisko a integrační azylové středisko,
- k) konečným rozhodnutím rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, nebyla-li podána žaloba, a rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany; jde-li o rozhodnutí o odnětí azylu nebo doplňkové ochrany nebo rozhodnutí o neprodloužení doplňkové ochrany, je konečným rozhodnutím dále i rozhodnutí o kasační stížnosti,
- l) řízením ve věci mezinárodní ochrany řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany,
- m) opakovanou žádostí následná žádost o udělení mezinárodní ochrany podle čl. 3 bodu 19 azylového procedurálního nařízení,
- n) další opakovanou žádostí třetí a každá další žádost podle čl. 56 písm. b) azylového procedurálního nařízení.

(2) Azylantem se rozumí cizinec,

- a) kterému bylo doručeno rozhodnutí o udělení azylu, a to po dobu platnosti rozhodnutí o udělení nebo prodloužení azylu,
- b) který podal v době platnosti rozhodnutí o udělení nebo prodloužení azylu žádost o prodloužení azylu,
 - 1. do doby nabytí právní moci rozhodnutí o této žádosti,
 - 2. po dobu běhu lhůty pro podání žaloby podle § 32a proti rozhodnutí v této věci,
 - 3. po dobu běhu lhůty pro podání případné kasační stížnosti v této věci, nebo
 - 4. po dobu soudního řízení o žalobě a o kasační stížnosti v této věci, nebo
- c) kterému byl odňat azyl, i po dobu
 - 1. běhu lhůty pro podání žaloby podle § 32a proti rozhodnutí o odnětí azylu,
 - 2. běhu lhůty pro podání případné kasační stížnosti v této věci, nebo
 - 3. soudního řízení o žalobě a o kasační stížnosti v této věci.“.

3. V § 2 odst. 3 písm. b) bodě 2 a v § 2 odst. 3 písm. c) bodě 1 se číslo „32“ nahrazuje textem „32a“.
4. Poznámky pod čarou č. 20 a 21 se zrušují, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.
5. V § 2 se odstavce 4 až 7 zrušují.
6. V § 3 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 1 až 5.

7. V § 3 odst. 1 se věta první nahrazuje větou „Žádostí o udělení mezinárodní ochrany není projev vůle cizince podle § 2 odst. 1 písm. a) učiněný během jeho vycestování.“, ve větě druhé se slova „věty první“ nahrazují textem „§ 2 odst. 1 písm. a)“ a za slovo „vyrozumí“ se vkládají slova „podle § 24 odst. 5“ a věta poslední se zrušuje.
8. V § 3 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „odstavce 1“ nahrazují textem „§ 2 odst. 1 písm. a)“.
9. V § 3 odst. 2 písmeno a) zní:
 - „a) po nabytí právní moci rozhodnutí soudu, zda je přípustné vydání cizince do cizího státu k trestnímu stíhání, k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, nebo ode dne udělení souhlasu cizincem se svým vydáním do cizího státu nebo po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o předání cizince podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání k výkonu trestu odnětí svobody nebo k výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo ode dne udělení souhlasu cizincem se svým předáním podle evropského zatýkacího rozkazu do cizího státu podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,“.
10. V § 3 odst. 2 se na konci písmene b) slovo „nebo“ zrušuje.
11. V § 3 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí:
 - „d) po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o uložení trestu vyhoštění, nebo
 - e) v situaci, kdy je dán důvod pro předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jinými členskými státy Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo důvod pro přemístění podle čl. 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 (dále jen „nařízení o řízení azylu a migrace“).“.
12. V § 3 odstavec 3 zní:
 - „(3) Žádostí o udělení mezinárodní ochrany je však v případě odstavce 2 písm. a) a d) projev vůle cizince podle § 2 odst. 1 písm. a), na základě jehož obsahu se lze důvodně domnívat, že došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Ministerstvo vyrozumí podle § 24 odst. 5 cizince o tom, zda se jeho projev vůle za podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany považuje.“.
13. V § 3 se odstavce 4 a 5 zrušují.
14. V § 3a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Cizinec je oprávněn“ nahrazují slovy „Cizinec, který hodlá“ a slovo „ochrany“ se nahrazuje slovy „ochrany, je povinen se k jejímu podání dostavit osobně a podat ji“.
15. V § 3a odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „; v takovém případě lze žádost podat písemně.“.

16. § 3a zní:

„§ 3a

- (1) Jde-li o žádost o udělení mezinárodní ochrany podanou rodičem nezletilého dítěte za toto dítě, souhlas druhého rodiče s podáním žádosti se nevyžaduje.
- (2) Podal-li rodič, o jehož žádosti o udělení mezinárodní ochrany vede ministerstvo řízení, za své nezletilé dítě žádost o udělení mezinárodní ochrany, vede se o těchto žádostech společné řízení²³), nerozhodne-li ministerstvo usnesením o vyloučení ze společného řízení, zejména z důvodu ochrany práv a oprávněných zájmů dítěte. Společné řízení se dále vede ve všech situacích uvedených v čl. 32 odst. 2 azylového procedurálního nařízení. Výslovné zpětvzetí jedné ze žádostí se týká všech žádostí ve společném řízení.“.

17. Za § 3a se vkládají nové § 3aa a 3ab, které znějí:

„§ 3aa

Ministerstvo zahájí registraci žádosti o udělení mezinárodní ochrany do 5 dnů ode dne, kdy obdrželo informaci o jejím podání. Počítá-li se běh lhůty od registrace žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle azylového procedurálního nařízení, počítá se od zahájení registrace.

§ 3ab

- (1) Cizinec, který hodlá podat žádost o udělení mezinárodní ochrany, je povinen se k jejímu podání dostavit osobně a podat ji
 - a) policii
 1. na hraničním přechodu, nejde-li o cizince předávaného podle mezinárodní smlouvy nebo podle nařízení o řízení azylu a migrace,
 2. v přijímacím středisku,
 3. na odboru cizinecké policie krajského ředitelství policie (dále jen „útvár policie“) za podmínky, že se dostavil dobrovolně, nebo
 4. v zařízení pro zajištění cizinců³) v případě cizince tam zajištěného nebo ubytovaného, s výjimkou cizince zajištěného nebo ubytovaného za účelem jeho předání nebo průvozu podle mezinárodní smlouvy sjednané s jinými členskými státy Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo za účelem jeho přemístění podle čl. 42 nařízení o řízení azylu a migrace (dále jen „přemístění“),
 - b) pověřenému pracovníkovi provozovatele přijímacího střediska, nebo zařízení pro zajištění cizinců, jde-li o cizince v těchto zařízeních zajištěného nebo ubytovaného, s výjimkou cizince zajištěného nebo ubytovaného za účelem jeho předání nebo průvozu podle mezinárodní smlouvy sjednané s jinými členskými státy Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo podle nařízení o řízení azylu a migrace,
 - c) ministerstvu, vykonává-li zabezpečovací detenci, vazbu nebo trest odnětí svobody; v takovém případě lze žádost podat písemně, nebo

- d) pověřenému pracovníkovi školského zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy anebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, je-li tam umístěn.
- (2) Při podání žádosti se žadateli poskytne informace o dalších krocích za účelem dokončení registrace a poskytnutí údajů k podané žádosti; jde-li o podání podle odstavce 1 písm. c), ministerstvo bez zbytečného odkladu tyto informace žadateli o udělení mezinárodní ochrany zašle.“.
18. V § 3b odst. 1 se za slovo „Oprávnění“ vkládají slova „zajištěného nebo ubytovaného“.
19. V § 3b odst. 2 větě první se za slovo „informuje“ vkládají slova „zajištěného a ubytovaného“.
20. V § 3b odst. 3 větě první se slova „ , z něhož je zřejmé, že hledá v České republice ochranu před pronásledováním nebo před hrozcí vážnou újmu,“ nahrazují slovy „podle § 2 odst. 1 písm. a)“ a za slovo „vyrozumí“ se vkládají slova „podle § 24 odst. 5“ a věta poslední se zrušuje.
21. V § 3c větě první se slova „podal žádost o udělení mezinárodní ochrany policii podle § 3a odst. 1 písm. a) bodu 3,“ zrušují, slova „hospitalizace, výkonu zabezpečovací detence, ochranného léčení“ se nahrazují slovy „výkonu zabezpečovací detence“ a slova „azylového zařízení určeného ministerstvem“ se nahrazují slovy „přijímacího střediska“ a ve větě druhé se slova „azylového zařízení“ nahrazují slovy „přijímacího střediska“.
22. § 3d zní:

„§ 3d

- (1) Právo setrvat na území dále nemá žadatel o udělení mezinárodní ochrany, který
- a) podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany podle čl. 55 azylového procedurálního nařízení a jsou splněny podmínky stanovené v čl. 56 azylového procedurálního nařízení,
 - b) podal další opakovanou žádost; rozhodnutí, kterým je uložena povinnost návratu je vykonatelné, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 56 azylového procedurálního nařízení,
 - c) má být předán mezinárodnímu trestnímu soudu nebo mezinárodnímu trestnímu tribunálu, nebo mezinárodnímu soudnímu orgánu, který splňuje alespoň 1 z podmínek uvedených v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,
 - d) má být vydán jinému než členskému státu Evropské unie, který je odlišný od státu,
 - 1. jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, nebo
 - 2. v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště,
 - e) představuje nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu, aniž jsou dotčeny čl. 12 a 17 kvalifikačního nařízení, pokud uplatnění této výjimky nevede k vyhoštění žadatele do třetí země v rozporu se zásadou nenavrácení, nebo
 - f) má být předán na základě zatýkacího rozkazu do Velké Británie, Norského království nebo na Island.
- (2) Pokud jde o cizince, který je v postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je pro možnost jeho nuceného vycestování z území rozhodující, zda má, nebo nemá právo setrvat na území.

- (3) Právo setrvat na území nemá žadatel o udělení mezinárodní ochrany, který je občanem členského státu Evropské unie a má být předán jinému členskému státu Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu, mezinárodnímu trestnímu soudu nebo mezinárodnímu trestnímu tribunálu, nebo mezinárodnímu soudnímu orgánu, který splňuje alespoň 1 z podmínek uvedených v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.“.

23. Za § 3d se vkládá nový § 3e, který zní:

„§ 3e

Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen plně spolupracovat zejména s ministerstvem a s policií a co nejdříve ministerstvu předložit veškeré dokumenty důležité pro posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“.

24. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Působnost ministerstva

Ministerstvo

- a) registruje žádosti o udělení mezinárodní ochrany a rozhoduje ve věci mezinárodní ochrany,
- b) určuje stát vázaný nařízením o řízení azylu a migrace příslušný k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané na území,
- c) rozhoduje o přemístění,
- d) rozhoduje ve věcech zajištění, o zvláštním opatření a o omezení svobody pohybu,
- e) v případě nutnosti postupuje podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1359 (dále jen „krizové nařízení“),
- f) rozhoduje o povinnosti vycestovat v případech stanovených tímto zákonem,
- g) rozhoduje v dalších věcech podle tohoto zákona.“.

25. V § 9 se slova „a c)“ nahrazují slovy „ , c) až f)“, za slova „dále ustanovení o“ se vkládá slovo „podpůrci“ a za slovo „jednání,^{5g)}“ se vkládají slova „o přerušení řízení^{5ga)}“,“.

26. Poznámka pod čarou č. 5ga zní:

„^{5ga)} § 64 a 65 správního řádu.“.

27. § 10 a 10a včetně nadpisu znějí:

„§ 10

- (1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se na výzvu ministerstva učiněnou nejméně 2 pracovní dny předem dostavit k dokončení registrace a poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
- (2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen dále poskytnout údaje o
 - a) dřívějších příjmeních a jiných užívaných jménech a příjmeních,
 - b) své národnosti, náboženském přesvědčení a politickém přesvědčení,
 - c) posledním bydlištěm mimo území,

- d) pobytu ve státech, které jsou vázány nařízením o řízení azylu a migrace,
 - e) dni a způsobu vstupu na území,
 - f) čísla a platnosti cestovního dokladu,
 - g) zdravotním stavu, zdravotních omezení a jiných zvláštních potřebách,
 - h) důvodu žádosti o udělení mezinárodní ochrany,
 - i) tom, zda je nebo bylo proti němu vedeno trestní stíhání nebo byl odsouzen za spáchání trestného činu,
 - j) jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět,
 - k) způsobu jeho cesty na území a
 - l) vízech nebo povoleních k pobytu vydaných jinými státy, popřípadě údaje o předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v jiných státech.
- (3) Součástí poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany je dokončení registrace žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

§ 10a

Nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany

- (1) Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná v případech uvedených v čl. 38 azylového procedurálního nařízení.
- (2) Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, byla-li podána občanem Evropské unie²⁷⁾, který nesplňuje podmínky stanovené právem Evropské unie²⁸⁾).

28. § 11 včetně nadpisu zní:

„§ 11

Další opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany

Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo provede předběžné posouzení nových okolností podle čl. 55 odst. 3 až 5 azylového procedurálního nařízení. O nepřípustnosti další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany ministerstvo rozhodne zpravidla do 20 dnů ode dne jejího podání. Ministerstvo rozhodnutí doručí cizinci na místě, do datové schránky nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Poslední den této lhůty je dnem doručení.“

- 29. Nadpis nad § 11a se zrušuje.
- 30. § 11a až 11c se zrušují.
- 31. Nadpis nad označením § 12 se zrušuje.
- 32. Pod označením § 12 se vkládá nadpis, který zní:

„Azyl“.

33. V § 12 písmeno b) zní:

„b) má způsobilost pro postavení uprchlíka v souladu s kapitolami II a III kvalifikačního nařízení.“.

34. V § 12 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Azyl se uděluje na dobu nejméně 3 let.“.

35. § 13 včetně nadpisu zní:

„§ 13

Doplňková ochrana

(1) Doplnková ochrana se uděluje osobám, které mají podle čl. 3 bodu 6 kvalifikačního nařízení nárok na doplňkovou ochranu, a dále za účelem sloučení rodiny.

(2) Doplnková ochrana se uděluje nejméně na 1 rok.“.

36. § 14 se včetně nadpisu zrušuje.

37. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Mezinárodní ochrana za účelem sloučení rodiny

(1) Rodinnému příslušníkovi osoby požívající mezinárodní ochrany podle čl. 3 bodu 9 kvalifikačního nařízení, pokud rodina existovala již před jeho příchodem na území členských států Evropské unie, se udělí mezinárodní ochrana za účelem sloučení rodiny, nebrání-li tomu bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Ministerstvo udělí mezinárodní ochranu za účelem sloučení rodiny ve stejné formě a na stejnou dobu jako jejímu nositeli.

(2) Rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 dále rozumí registrovaný partner, partner podle občanského zákoníku nebo obdobné úředně potvrzené soužití osob stejného pohlaví, pokud toto partnerství nebo soužití existovalo již před jeho příchodem na území členských států Evropské unie.

(3) Rodinným příslušníkem pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 nebo 2 není nesezdaný partner nebo partnerka, ani pokud spolu žijí v trvalém vztahu.

(4) V případě polygamního manželství, má-li již azylant manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit azyl za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem azylanta.“.

38. Nadpis nad označením § 14a se zrušuje.

39. § 14a a 14b se včetně nadpisu zrušují.

40. Nadpis nad označením § 15 se zrušuje.

41. § 15 včetně nadpisu zní:

„§ 15

Vyloučení z mezinárodní ochrany

Azyl ani doplňkovou ochranu dále nelze udělit, vztahují-li se na cizince mezinárodní sankce podle zákona upravujícího provádění mezinárodních sankcí spočívající v zákazu vstupu nebo

pobytu; ministerstvo neprovádí věcné posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany ani neposuzuje důvody pro udělení mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny a postupuje podle § 51 odst. 3 správního řádu.“.

42. § 15a se zrušuje.

43. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Zjevná nedůvodnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany

Pokud ministerstvo v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjistí některou ze skutečností podle čl. 42 odst. 1 nebo 3 azylového procedurálního nařízení, zamítne nedůvodnou žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou, není-li odůvodněn jiný postup.“.

44. Nadpis nad označením § 17 se zrušuje.

45. V § 17 se odstavec 4 zrušuje.

46. § 17 zní:

„§ 17

- (1) Osoba požívající mezinárodní ochrany je oprávněna požádat o prodloužení doby, na kterou jsou azyl nebo doplňková ochrana uděleny. Ministerstvo prodlouží dobu trvání azylu nebo doplňkové ochrany, trvají-li důvody, pro které byly azyl nebo doplňková ochrana uděleny, a nejsou-li dány důvody pro odnětí azylu nebo doplňkové ochrany.
- (2) Pohovor se neprovádí, pokud lze vydat rozhodnutí o prodloužení azylu nebo doplňkové ochrany.
- (3) Azyl se prodlouží nejméně o 3 roky. Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky.
- (4) Článek 66 odst. 5 azylového procedurálního nařízení se v řízení o prodloužení mezinárodní ochrany použije obdobně; ministerstvo může rozhodnout o zastavení řízení o prodloužení mezinárodní ochrany.
- (5) Nerozhodne-li ministerstvo o žádosti o prodloužení azylu nebo doplňkové ochrany v době platnosti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, prodlužuje se doba stanovená v tomto rozhodnutí do dne nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva o žádosti o prodloužení azylu nebo doplňkové ochrany.
- (6) Při prodlužování mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny se postupuje obdobně.“.

47. § 17a se zrušuje.

48. § 18 zní:

„§ 18

- (1) Mezinárodní ochrana zaniká
 - a) smrtí azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany nebo prohlášením azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany za mrtvé,

- b) v případech uvedených v čl. 66 odst. 6 azylového procedurálního nařízení,
 - c) uplynutím doby, na kterou byla udělena, nebo
 - d) dnem, od kterého se na azylanta nebo na osobu požívající doplňkové ochrany vztahují mezinárodní sankce podle zákona upravujícího provádění mezinárodních sankcí spočívající v zákazu vstupu nebo pobytu.
- (2) Ode dne zániku mezinárodní ochrany podle odstavce 1 písm. d) se na cizince pro účely zajištění hledí jako na cizince s vykonatelným rozhodnutím o správním vyhoštění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.
- (3) Dojde-li k odstranění zápisu z vnitrostátního sankčního seznamu podle § 9 odst. 1 písm. a) sankčního zákona, udělí ministerstvo na žádost azyl nebo doplňkovou ochranu, byla-li nová žádost o udělení mezinárodní ochrany podána do 3 let ode dne zápisu na vnitrostátní sankční seznam podle sankčního zákona, trvají-li důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.“.

49. § 18a se zrušuje.

50. § 19 zní:

„§ 19

- (1) Řízení o odnětí mezinárodní ochrany zahajuje ministerstvo z moci úřední.
- (2) Mezinárodní ochrana za účelem sloučení rodiny se odejme, zanikne-li důvod, pro který byla udělena, a nebude-li shledán jiný důvod hodný zvláštního zřetele pro její ponechání.
- (3) Ustanovení tohoto zákona a kvalifikačního nařízení o tom, kdy osoba přestává být uprchlíkem nebo osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu, o vyloučení z mezinárodní ochrany, odnětí mezinárodní ochrany a prodloužení mezinárodní ochrany se použijí i na mezinárodní ochranu za účelem sloučení rodiny.“.

51. Poznámka pod čarou č. 29 se zrušuje.

52. V § 20 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) osoba, o jejímž přemístění se rozhoduje, nebo“.

53. § 21 zní:

„§ 21

- (1) Na vyžádání žadatele o udělení mezinárodní ochrany ministerstvo zajistí bezplatné poskytování právních informací v rozsahu čl. 16 azylového procedurálního nařízení. Na vyžádání osoby, v jejímž případě je rozhodováno o přemístění podle nařízení o řízení azylu a migrace, zajistí ministerstvo bezplatné poskytování právních informací v rozsahu čl. 21 nařízení o řízení azylu a migrace. Ministerstvo určí osoby, které jsou k poskytování právních informací podle vět první a druhé oprávněny. Poskytování právních informací nezahrnuje součinnost při provádění úkonů, k nimž je nutná plná moc.
- (2) Způsob přístupu k poskytování právních informací v azylovém zařízení nebo zařízení pro zajištění cizinců stanoví ubytovací nebo vnitřní řád těchto zařízení.
- (3) Přístup k bezplatným právním informacím se neposkytne, pokud
- a) jde o další opakovanou žádost, nebo

b) žadatel o udělení mezinárodní ochrany má zmocněnce.

- (4) Přístup osob podle odstavce 1 k žadatelům o udělení mezinárodní ochrany je podmíněn předchozí dohodou s ministerstvem.
- (5) Ministerstvo může přístup do azylovém zařízení nebo zařízení pro zajištění cizinců omezit, je-li to nutné z důvodu zajištění bezpečnosti, veřejného pořádku nebo správy zařízení.
- (6) V zařízení pro zajištění cizinců lze poskytovat právní informace, právní pomoc a činnosti související jen v prostorách k tomuto účelu provozovatelem vymezených. Pokud jsou právní informace, právní pomoc a činnosti související poskytovány v azylovém zařízení, věta první se použije obdobně.“.

54. V § 22 se doplňují odstavce 4 až 6, které znějí:

- „(4) K tlumočení úkonu v řízení může ministerstvo použít namísto tlumočnicka technické zařízení. Technické zařízení musí umožňovat automatické tlumočení mluveného cizího jazyka do českého jazyka a zpět do cizího jazyka v reálném čase. Přesnost a rychlost tlumočení musí být srovnatelná s tlumočnickým úkonem provedeným tlumočnickem.
- (5) Dovolují-li to technické možnosti a je-li to nezbytné, může být tlumočení provedeno prostřednictvím videokonferenčního hovoru.
- (6) Nejsou-li listina nebo podklad pro vydání rozhodnutí opatřeny úředním překladem do českého jazyka, může ministerstvo opatřit pouze strojový překlad, kterým se rozumí překlad pomocí elektronických nástrojů. Ministerstvo může strojový překlad využít i pro překlad informací, písemností a výzev, popřípadě jiných dokumentů zasílaných účastníku řízení nebo podkladů pro vydání rozhodnutí. V případě podání opakované nebo další opakované žádosti se postupuje podle § 16 odst. 2 správního řádu.“.

55. § 23 včetně nadpisu zní:

„§ 23

Pohovor

- (1) Pohovor se neprovádí, jde-li o občana Evropské unie, není-li pohovor nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
- (2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se dostavit k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, a to na písemné předvolání doručené žadateli o udělení mezinárodní ochrany nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru. Nedostaví-li se žadatel o udělení mezinárodní ochrany k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, pořídí se o této skutečnosti záznam.
- (3) Pokud je provedení pohovoru přítomen zmocněnec žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo pověřený zástupce Úřadu Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (dále jen „Úřad Vysokého komisaře“), není oprávněn do jeho průběhu jakkoli zasahovat. Po skončení pohovoru ministerstvo zmocněnci žadatele o udělení mezinárodní ochrany umožní vyjádřit se k jeho obsahu.
- (4) Je-li to nezbytné ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je ministerstvo oprávněno provést pohovor i s dalším účastníkem řízení uvedeným v § 20; odstavce 2 a 3 se použijí obdobně.“.

56. V § 23b se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

- „(2) V řízení o přemístění může ministerstvo žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo osobu, v jejímž případě je rozhodováno o přemístění, za účelem dodržení lhůty pro vydání rozhodnutí o přemístění podle čl. 42 odst. 1 nařízení o řízení azylu a migrace namísto souhlasu dožádaného členského státu s přijetím, který bude podkladem pro vydání rozhodnutí, seznámit se skutečnostmi, které budou v souhlasu dožádaného členského státu s přijetím obsaženy, a vyjádřit se k nim. Skutečnosti, které budou v souhlasu obsaženy, jsou informace týkající se přemístění, zejména do jakého státu, na jaké místo v daném státě a v jakém období přemístění proběhne, za jakých přepravních podmínek a případně další podmínky přemístění, jsou-li ministerstvu známy z jeho dosavadní praxe.
- (3) Předloží-li cizinec dokumenty, které se týkají žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou posuzuje jiný členský stát odpovědný podle nařízení o řízení azylu a migrace, ministerstvo zajistí jejich předání příslušnému členskému státu.“.

57. § 23c se zrušuje.

58. V § 23d odst. 5 se slova „zvukový a obrazový“ nahrazují slovy „alespoň zvukový“.

59. § 24 včetně nadpisu zní:

„§ 24

Doručování výzev, poučení a jiných písemností účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany

- (1) Výzvy a poučení podle čl. 8 odst. 2 azylového procedurálního nařízení se doručují účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany do vlastních rukou pouze do místa jeho posledního hlášeného pobytu, nedoručuje-li ministerstvo na místě nebo prostřednictvím datové schránky. Ministerstvo zároveň zašle informaci o výzvě na adresu elektronické pošty nebo telefonní číslo účastníka řízení, je-li to možné.
- (2) Pokud nebyl účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany v místě jeho posledního hlášeného pobytu mimo azylové zařízení zastižen, doručovatel výzvu nebo poučení podle čl. 8 odst. 2 azylového procedurálního nařízení uloží v místně příslušné provozovně poskytovatele poštovních služeb. Nevyzvedne-li si adresát výzvu nebo poučení podle čl. 8 odst. 2 azylového procedurálního nařízení do 10 dnů ode dne, kdy byly připraveny k vyzvednutí, poslední den této lhůty je dnem doručení. Je-li zásilka vrácena jako nedoručitelná, má se za to, že desátý den poté, co byla zásilka vrácena, je dnem doručení.
- (3) Pokud nebyl účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášený k pobytu v azylovém zařízení zde zastižen, výzva nebo poučení podle čl. 8 odst. 2 azylového procedurálního nařízení se uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení. Oznámení o uložení výzvy se vyvěsí v azylovém zařízení na úřední desce. Poslední den této lhůty je dnem doručení.
- (4) Nedoručuje-li ministerstvo na místě nebo prostřednictvím datové schránky, jiné písemnosti může zaslat pouze na adresu elektronické pošty nebo telefonní číslo žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo osoby, v jejímž případě je rozhodováno o přemístění; dnem doručení je následující pracovní den poté, co byla jiná písemnost ministerstvem odeslána.

- (5) Je-li účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany zajištěn podle tohoto zákona nebo zákona o pobytu cizinců na území České republiky, nebo se v jeho případě vede azylové řízení na hranicích, anebo se rozhoduje o přemístění, doručují se výzvy a jiné písemnosti ministerstva zástupci i zastoupenému. Právní účinky doručení nastávají doručením zastoupenému.“.

60. § 25 včetně nadpisu zní:

„§ 25

Zastavení řízení

- (1) Řízení se dále zastaví, jestliže
- a) odpadl důvod přemístění podle nařízení o řízení azylu a migrace, nebo
 - b) žadatel o udělení mezinárodní ochrany nabyt občanství Evropské unie.
- (2) Řízení může být dále zastaveno, nesetrvává-li žadatel dále na území podle § 3d.“.

61. V § 26 odst. 1 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena c) a d).

62. V § 26 se odstavce 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

63. V § 27 odstavec 1 zní:

- „(1) Rozhodl-li soud o zrušení rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany a o vrácení k novému projednání, ministerstvo rozhodne ve věci mezinárodní ochrany do 3 měsíců ode dne vrácení spisu soudem; jde-li o situace uvedené v čl. 35 odst. 5 azylového procedurálního nařízení, lze rozhodnutí vydat do 6 měsíců.“.

64. V § 27 se odstavce 2 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 2 až 4.

65. V § 27 odst. 2 větách první a druhé se slova „odst. 2 písm. a) bodu 2 nebo § 3d odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 1 písm. c), d) nebo f)“.

66. V § 27 odst. 3 úvodní části ustanovení se číslo „7“ nahrazuje číslem „2“.

67. V § 27 odstavec 4 zní:

- „(4) V azylovém řízení na hranicích ministerstvo rozhodne ve věci mezinárodní ochrany do 4 týdnů nebo, je-li postupováno podle krizového nařízení, do 6 týdnů ode dne registrace žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“.

68. § 28 a 29 znějí:

„§ 28

- (1) Pokud bude rozhodnuto o odnětí azylu, ministerstvo v rozhodnutí uvede, zda se cizinci udělí doplňková ochrana.
- (2) Jde-li o osoby podle čl. 14 odst. 3 kvalifikačního nařízení, ministerstvo na žádost cizince vydá potvrzení o strpění na území. Cizinec uvede adresu pro doručování na území a předloží cestovní doklad, je-li jeho držitelem. Dobu strpění na území stanoví ministerstvo až na 1 rok a lze ji opakovaně prodlužovat. Ustanovení § 79 odst. 5 se nepoužije.

§ 29

- (1) Nebylo-li již vydáno rozhodnutí, kterým se stanovuje povinnost vycestovat, nebo zahájeno řízení o správním vyhoštění, anebo nejde-li o postup podle odstavců 2 až 4 nebo § 27 odst. 2, v rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, kterým není udělena mezinárodní ochrana, ministerstvo dále ve výrokové části rozhodne o neoprávněnosti pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je občanem třetí země, není-li držitelem jiného oprávnění k pobytu, na území a o jeho povinnosti vycestovat z území vycestování v době k vycestování do
 - a) státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státní příslušnosti, do státu svého posledního trvalého bydliště,
 - b) země tranzitu v souladu s dohodami o zpětném přebírání osob nebo jinými ujednáními uzavřenými na úrovni Evropské unie nebo dvoustranně, nebo
 - c) jiné země, do níž se dobrovolně rozhodne vrátit a jež ho přijme.
- (2) Postupuje-li ministerstvo podle § 10a odst. 1, § 25 nebo podle čl. 39 odst. 1 písm. c) azylového procedurálního nařízení, policie podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky vydá rozhodnutí o povinnosti opustit území vycestování nebo rozhodnutí o správním vyhoštění, není-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany držitelem jiného oprávnění k pobytu.
- (3) Zjistí-li ministerstvo při rozhodování podle odstavce 1 možný dopad povinnosti opustit území vycestování do rodinného nebo soukromého života cizince, předá tuto informaci policii, která zahájí řízení o povinnosti opustit území vycestování nebo o správním vyhoštění. Ministerstvo rozhodne pouze ve věci mezinárodní ochrany.
- (4) Územím vycestování je území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace.
- (5) Pro řízení o odnětí mezinárodní ochrany a neprodloužení mezinárodní ochrany se odstavce 1 až 4 použijí obdobně.“.

69. Za § 29 se vkládá nový § 30, který včetně nadpisu zní:

„§ 30

Doba k vycestování

- (1) Doba k vycestování se v rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany stanoví v rozmezí 7 až 30 dní. Ministerstvo může stanovit i dobu kratší, představuje-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany hrozbu pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu, jde-li o rozhodnutí podle čl. 12 nebo 17 kvalifikačního nařízení nebo udělil-li mezinárodní ochranu jiný členský stát.
- (2) Doba k vycestování začíná běžet dnem následujícím po dni, kdy již žadatel o udělení mezinárodní ochrany nemá právo setrvat na území. Během trvání skutečností, které odkládají povinnost opustit území vycestování, se doba k vycestování přerušuje. Doba k vycestování opět běží po zániku skutečností, které odkládaly povinnost opustit území vycestování. Pokud by měla doba k vycestování začít běžet v době trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění podle tohoto zákona nebo zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Pokud je v průběhu doby k vycestování občan třetí země zajištěn, běh této doby se

zajištěním přerušuje. Je-li doba k vycestování v důsledku jejího prodloužení delší než 60 dnů a nastane-li skutečnost odkládající povinnost opustit území vycestování, běh této doby se staví.

- (3) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany, který nemá právo setrvat na území, je povinen během doby k vycestování vycestovat. Uplynutím doby k vycestování nezaniká povinnost vycestovat; to platí i pro dobu k vycestování stanovenou jiným členským státem Evropské unie, Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím a Švýcarskou konfederací.
- (4) Doba k vycestování se nestanoví, byla-li již jednou stanovena a nedošlo-li k jejímu uplynutí.
- (5) Dobu k vycestování prodlužuje policie postupem stanoveným v zákoně o pobytu cizinců na území České republiky.“.

70. § 31 zní:

„§ 31

Hovoří-li zákon o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, má se za to, že jde i o případ, kdy o udělení azylu nebo doplňkové ochrany rozhodl soud.“.

71. V části první hlava IV včetně nadpisu zní:

„HLAVA IV

Přezkum rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany soudem

§ 32

Pro řízení je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu byl účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany v den doručení napadeného rozhodnutí ministerstva hlášen k pobytu.

§ 32a

Lhůta pro podání žaloby

- (1) Žalobu proti rozhodnutí ministerstva lze podat ve lhůtě
 - a) 10 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí,
 1. jde-li o rozhodnutí ministerstva o zamítnutí žádosti jako nepřijatelné, mlčky vzaté zpět, zjevně nedůvodné nebo v azylovém řízení na hranicích,
 2. má-li být žalobce vydán, předán nebo vyhoštěn [§ 33h odst. 1 písm. a)],
 3. je-li žalobce zajištěn [§ 33h odst. 1 písm. b)],
 4. jde-li o rozhodnutí o přemístění [§ 33h odst. 1 písm. c)], nebo
 - b) 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení v ostatních případech.
- (2) Neobsahuje-li rozhodnutí ministerstva poučení o možnosti podat žalobu, o lhůtě pro její podání nebo o soudu, u něhož se podává, nebo je-li toto poučení nesprávné nebo

neúplné, lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva podat ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Odkladný účinek žaloby a předběžné opatření

§ 32b

- (1) Podání žaloby má odkladný účinek, ledaže jde o žalobu
 - a) proti rozhodnutí ministerstva uvedenému v čl. 68 odst. 3 azylového procedurálního nařízení, nebo
 - b) proti rozhodnutí o přemístění.
- (2) Nemá-li podání žaloby odkladný účinek, může být žalobě odkladný účinek přiznán rozhodnutím soudu.

§ 32c

Návrh na přiznání odkladného účinku a návrh na nařízení předběžného opatření lze podat pouze spolu s žalobou.

§ 32d

- (1) V řízení o žalobě proti rozhodnutí ministerstva uvedenému v čl. 68 odst. 3 azylového procedurálního nařízení soud přizná žalobě odkladný účinek i bez návrhu, jestliže by výkon nebo jiné právní následky žalobou napadeného rozhodnutí ministerstva mohly představovat významný zásah do základních práv žalobce a jestliže jeho přiznání neohrozí veřejný zájem zejména v oblasti veřejného pořádku.
- (2) O přiznání odkladného účinku podle odstavce 1 soud rozhodne bez zbytečného odkladu, nejpozději do 1 týdne ode dne podání žaloby; není přitom povinen vyžádat si vyjádření účastníků řízení.

Doručování

§ 32e

- (1) Doručuje-li soud písemnost účastníkovi řízení ve věci mezinárodní ochrany prostřednictvím doručujícího orgánu, doručuje se pouze na místě jeho posledního hlášeného pobytu. Pro účely doručování platí, že účastník řízení se zdržuje na adrese, kterou ministerstvo naposledy evidovalo jako místo jeho hlášeného pobytu.
- (2) Při doručování písemností soudem účastníkovi řízení ve věci mezinárodní ochrany postupuje doručující orgán podle § 24 odst. 2 a 3.
- (3) Doručujícím orgánem je také
 - a) provozovatel zařízení pro zajištění cizinců, jde-li o doručování účastníkovi řízení ve věci mezinárodní ochrany zde zajištěnému, nebo
 - b) provozovatel přijímacího střediska, jde-li o účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany,
 1. jehož místo posledního hlášeného pobytu je toto přijímací středisko, nebo
 2. který je zde zajištěn nebo je povinen se zde zdržovat.

§ 32f

Je-li účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany zastoupen, považuje se písemnost za doručenou dnem, kdy bylo doručeno zástupci; to platí i pro doručení usnesení o ustanovení zástupce účastníkovi řízení ve věci mezinárodní ochrany.

§ 33

Zastavení řízení

Soud řízení zastaví, a to i když je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany zastoupen, jestliže účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany

- a) v průběhu řízení zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého,
- b) v průběhu řízení nabyl občanství Evropské unie, nebo
- c) se nezdržuje v místě posledního hlášeného pobytu.

§ 33a

- (1) Soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu je v době jeho rozhodnutí.
- (2) K novým skutečnostem uvedeným v žalobě nebo v průběhu soudního řízení soud přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které žalobce nemohl bez své viny uplatnit dříve; tím není dotčena zásada nenavrácení.

§ 33b

- (1) Soud posuzuje žalobu podle obsahu.
- (2) Při svém rozhodování o žalobě soud není vázán žalobními body. Tím není dotčena povinnost účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany vymezit v žalobě žalobní body.

§ 33c

- (1) Soud vyzve ministerstvo k předložení správního spisu, a to bez zbytečného odkladu, jakmile je žaloba prostá vad a má všechny náležitosti.
- (2) Výjimečně může ministerstvo předložit správní spis soudu k soudnímu řízení i bez předchozí výzvy soudu.

§ 33d

Není-li listinný důkaz opatřen úředním překladem do českého jazyka, může soud opatřit pouze strojový překlad, kterým se rozumí překlad pomocí elektronických nástrojů.

§ 33e

Zruší-li soud napadené rozhodnutí ministerstva, rozhodne o žádosti účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany, lze-li o žádosti rozhodnout na základě skutkového stavu, který tu je v době jeho rozhodnutí a který soud, je-li to nezbytné, vlastním dokazováním nikoli v zásadních směrech doplnil.

Lhůty pro rozhodnutí soudu

§ 33f

- (1) Soud projedná žalobu a rozhodne o ní ve lhůtě
 - a) 5 týdnů, jde-li o žalobu proti rozhodnutí vydanému ministerstvem v azylovém řízení na hranicích,
 - b) 4 měsíců, jde-li o žalobu proti rozhodnutí vydanému ministerstvem o zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné nebo jako mlčky vzaté zpět,
 - c) 6 měsíců, jde-li o žalobu, jejíž podání má odkladný účinek nebo již byl odkladný účinek přiznán, a nejde-li o žalobu uvedenou v písmenech a) a b), nebo
 - d) 12 měsíců v ostatních případech.
- (2) Lhůta podle odstavce 1 písm. a) počíná běžet ode dne zahájení řízení o žalobě. Lhůta podle odstavce 1 písm. b) až d) počíná běžet ode dne, kdy správní orgán předloží soudu správní spis vedený k řízení, ve kterém bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

§ 33g

- (1) Lhůta podle § 33f odst. 1 písm. a) se prodlužuje o 2 týdny, je-li postupováno podle krizového nařízení.
- (2) Lhůtu podle § 33f odst. 1 písm. b) až d) může soud výjimečně prodloužit až o jednu polovinu, pokud
 - a) jde o skutkově nebo právně složitý případ, nebo
 - b) je současně podán velký počet žalob podle tohoto zákona.

§ 33h

- (1) Přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději ve lhůtě 2 měsíců, nestanoví-li § 33f lhůtu kratší, soud projedná žalobu a rozhodne o ní, jde-li o žalobu proti rozhodnutí ministerstva o
 - a) žádosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, kterému byl uložen trest vyhoštění nebo o jehož vydání do cizího státu k trestnímu stíhání, k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo předání do jiného členského státu na základě evropského zatýkacího rozkazu nebo zatýkacího rozkazu je vedeno řízení nebo již bylo o tomto rozhodnuto nebo udělen souhlas, je-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany stále přítomen na území České republiky,
 - b) žádosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je zajištěn na území České republiky, nebo
 - c) přemístění.
- (2) Lhůta podle odstavce 1 počíná běžet ode dne zahájení řízení o žalobě. Tato lhůta neběží po dobu, po kterou běží lhůta stanovená soudem k odstranění vad žaloby nebo lhůta stanovená soudem k předložení správního spisu.
- (3) Jde-li o žalobu proti rozhodnutí ministerstva o žádosti uvedené v odstavci 1 písm. a), počíná lhůta podle odstavce 1 běžet ode dne, kdy správní orgán předloží soudu správní

spis vedený k řízení, ve kterém bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí nebo ode dne, kdy se po zahájení řízení soud dozvěděl o uložení trestu vyhoštění, o řízení nebo rozhodnutí o vydání nebo předání na základě evropského zatýkacího rozkazu.

Zvláštní ustanovení pro některá řízení

§ 33i

- (1) Žaloba uvedená v § 33f odst. 1 písm. a) a v § 33h odst. 1 písm. b) a c) se soudu podává zpravidla prostřednictvím ministerstva. Ministerstvo předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů ode dne doručení žaloby ministerstvu. Řízení je zahájeno dnem, kdy byla žaloba podána ministerstvu.
- (2) Je-li žaloba uvedená v § 33f odst. 1 písm. a) a v § 33h odst. 1 písm. b) a c) podána přímo u soudu, předloží ministerstvo soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy soudu k vyjádření k žalobě.
- (3) Je-li postupováno podle krizového nařízení, prodlužuje se lhůta uvedená v odstavcích 1 a 2 pro předložení žaloby uvedené v § 33f odst. 1 písm. a), vyjádření k ní a správního spisu na 10 dnů.
- (4) Vyjádření k žalobě uvedené v § 33f odst. 1 písm. a) a v § 33h odst. 1 písm. b) a c) zašle ministerstvo ve lhůtě podle předchozích odstavců i účastníkovi řízení ve věci mezinárodní ochrany; postupuje přitom podle § 24 a 24a.

§ 33j

- (1) V řízení o žalobě uvedené v § 33f odst. 1 písm. a) a v § 33h odst. 1 soud nařídí k projednání věci samé jednání,
 - a) navrhne-li to účastník řízení, nebo
 - b) nelze-li o žalobě rozhodnout bez nařízení jednání.
- (2) Návrh na nařízení jednání k projednání věci samé podle odstavce 1 může podat
 - a) účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany pouze ve lhůtě pro podání žaloby, nebo
 - b) ministerstvo pouze ve lhůtě pro vyjádření k žalobě.
- (3) Podle odstavců 1 a 2 lze postupovat pouze tehdy, byl-li o tom žadatel o udělení mezinárodní ochrany v rozhodnutí ministerstva poučen.

§ 33k

- (1) Rozhodne-li soud o žalobě uvedené v § 33f odst. 1 písm. a) a v § 33h odst. 1, vyrozumí o tom ministerstvo bezprostředně po vyhlášení rozsudku. Stejně tak soud vyrozumí bezodkladně ministerstvo o nabytí právní moci rozsudku.
- (2) Nebyl-li stejnopis vyhotovení rozsudku, kterým bylo rozhodnuto o žalobě uvedené v § 33f odst. 1 písm. a), doručen při skončení jednání, je třeba jej účastníkům, popřípadě jejich zástupcům, odeslat ve lhůtě 1 týdne ode dne vyhlášení rozsudku. Tuto lhůtu nelze prodloužit.

Kasační stížnost a řízení o ní

§ 33l

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí krajského soudu, jímž bylo rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí ministerstva

- a) vydaného v azylovém řízení na hranicích, nebo
- b) o další opakované žádosti účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany.

§ 33m

- (1) Podání kasační stížnosti má odkladný účinek, jde-li o rozhodnutí o
 - a) odnětí azylu nebo doplňkové ochrany, nebo
 - b) neprodloužení azylu nebo doplňkové ochrany.
- (2) Nemá-li podání kasační stížnosti odkladný účinek, může být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán rozhodnutím Nejvyššího správního soudu.

§ 33n

Návrh na přiznání odkladného účinku a návrh na nařízení předběžného opatření lze podat pouze spolu s kasační stížností.

§ 33o

- (1) Přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději ve lhůtě 2 měsíců, projedná Nejvyšší správní soud kasační stížnost a rozhodne o ní, jde-li o kasační stížnost proti rozhodnutí soudu o žalobě uvedené v § 33h odst. 1, je-li účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany stále na území České republiky a přiznal-li Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek nebo nařídil-li Nejvyšší správní soud usnesením předběžné opatření, kterým bylo rozhodnuto o setrvání účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany na území České republiky.
- (2) Lhůta podle odstavce 1 počíná běžet ode dne, kdy je podaná kasační stížnost prostá vad a má všechny náležitosti, nebo ode dne, kdy se po případném odstranění vad nebo doplnění všech náležitostí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud dozvěděl o uložení trestu vyhoštění nebo o řízení nebo rozhodnutí o vydání, nebo o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu.
- (3) Má-li podání kasační stížnosti odkladný účinek nebo byl-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán Nejvyšším správním soudem anebo nařídil-li Nejvyšší správní soud usnesením předběžné opatření, kterým bylo rozhodnuto o setrvání účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany na území České republiky, použijí se § 33i až 33k pro řízení o kasační stížnosti uvedené v odstavci 1 přiměřeně.

Společná ustanovení

§ 33p

- (1) Otázky neupravené přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo v této hlavě se řídí obecnou úpravou soudního řízení správního.

- (2) Lhůty pro rozhodnutí soudu stanovené tímto zákonem se pro účely soudního řádu správního považují za lhůty počítané na dny.

§ 33q

Právo účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany setrvat na území České republiky zaniká a běží doba k vycestování

- a) dnem nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu o žalobě, jde-li o žalobu, jejíž podání má odkladný účinek, nebo které byl odkladný účinek přiznán,
- b) dnem nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu, kterým nebylo vyhověno návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, jde-li o žalobu, jejíž podání nemá odkladný účinek, nebo
- c) dnem marného uplynutí lhůty pro přiznání odkladného účinku žalobě soudem bez návrhu, jde-li o žalobu, jejíž podání nemá odkladný účinek.“.

72. V § 34 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
73. V § 35 větě první se slovo „tlumočnické“ nahrazuje slovy „ministerstvem objednané tlumočnické nebo překladatelské“ a slova „mezi ministerstvem a tlumočnickem“ se zrušují.
74. V části první se hlava VI včetně nadpisu zrušuje.

Dosavadní hlavy VII až XII se označují jako hlavy VI až XI.

75. V § 41 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Je-li vedeno azylové řízení na hranicích, je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen odevzdat ministerstvu cestovní doklad. Ministerstvo cestovní doklad uschová, a to i po dobu postupu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1349 (dále jen „nařízení o návratu z hranice“).“.
76. V § 41 odst. 2 větě druhé se slova „odnětí nebo zániku azylu nebo doplňkové“ nahrazují slovy „ukončení poskytování mezinárodní“.
77. V § 42 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „zařízení“ vkládají slova „ , který má právo setrvat na území,“.
78. V § 42 odst. 1 se na konci písmene a) slovo „a“ nahrazuje čárkou.
79. V § 42 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „a“ a doplňuje se písmeno c), které zní:
„c) informace o poskytovaných službách nejpozději při registraci žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“.
80. V § 42 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:
„(2) Informace o poskytovaných službách se žadateli sdělí písemně stručnou, srozumitelnou a snadno přístupnou formou v jazyce, jemuž žadatel rozumí nebo o kterém lze důvodně předpokládat, že mu rozumí. V případě potřeby zajistí provozovatel seznámení žadatele s obsahem informace náhradním způsobem. Zvláštní pozornost se věnuje vhodnému způsobu informování nezletilého bez doprovodu.“.

Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 3 až 11.

81. V § 42 odst. 3 se za slovo „ochrany“ vkládají slova „ , který má právo setrvat na území,“.
82. V § 42 se na konci odstavce 3 doplňují věty „Ministerstvo dále zajistí nabídku výuky základů českého jazyka a základní společenské orientace na území. Nemá-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany vlastní adresu elektronické pošty, je povinen si ji co nejdříve po podání žádosti

o udělení mezinárodní ochrany zřídít a ministerstvu jí sdělit. Ministerstvo na žádost poskytne nezbytnou součinnost při jejím zřizování.“.

83. V § 42 odst. 5 větě první se za slova „žadateli o udělení mezinárodní ochrany“ vkládají slova „ , který má právo setrvat na území,“ a ve větě třetí se za slovo „příspěvek“ vkládají slova „ , a to i příspěvek podle odstavce 7 a § 43 odst. 3,“.
84. V § 42 odst. 6 se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.
85. V § 42 odstavec 7 zní:

- „(7) Ministerstvo může rozhodnout o tom, že žadateli o udělení mezinárodní ochrany, který
- a) porušil povinnost uloženou podle § 47 nebo 47a,
 - b) neposkytuje ministerstvu v řízení o udělení mezinárodní ochrany nezbytnou součinnost,
 - c) podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany,
 - d) nepřiznal finanční prostředky, které má k dispozici, a tak neoprávněně využíval služby poskytované podle tohoto zákona, nebo
 - e) porušil závažným způsobem nebo opakovaně povinnost dodržovat ubytovací řád,

se již neposkytují služby, s výjimkou zdravotních služeb, podle tohoto zákona; v poučení uvede informace o právech a povinnostech s tím souvisejících. Namísto toho se žadateli zajistí ubytování v azylovém zařízení určeném ministerstvem nebo mimo azylové zařízení u poskytovatele ubytovacích služeb a poskytne se finanční příspěvek ve výši odpovídající částce existenčního minima⁹⁾; namísto finančního příspěvku se poskytne strava, je-li v azylovém zařízení poskytována. Ministerstvo při rozhodování zohlední výsledek posouzení zvláštních potřeb.“.

Poznámka pod čarou č. 17 se zrušuje.

86. V § 42 se za odstavec 7 vkládají nové odstavce 8 a 9, které znějí:
- „(8) Ministerstvo v rozhodnutí podle odstavce 7 stanoví dobu platnosti tohoto rozhodnutí až na 60 dnů. Rozklad nemá odkladný účinek. V případě pominutí důvodů podle odstavce 7 písm. a) a b) může ministerstvo rozhodnutí zrušit.
- (9) Závažným porušením ubytovacího řádu se zejména rozumí ohrožení života nebo zdraví osob v azylovém zařízení, výroba, přechovávání nebo konzumace alkoholu nebo jiné návykové látky v azylovém zařízení, výroba nebo přechovávání věci, která by mohla být použita k ohrožení bezpečnosti osob nebo majetku, vstup do azylového zařízení pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, opakované porušení zákazu kouření nebo soustavné nedodržování zásad hygieny.“.

Dosavadní odstavce 8 až 11 se označují jako odstavce 10 až 13.

87. V § 42 odst. 10 se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“.
88. V § 42 se na konci odstavce 11 doplňuje věta „Odstavec 5 se použije obdobně.“.
89. V § 42 odst. 13 se slovo „středisku,“ nahrazuje slovy „středisku a který má právo setrvat na území,“ a slova „(§ 13 odst. 2 a § 14b odst. 2)“ se zrušují.
90. V § 42 se doplňuje odstavec 14, který zní:
- „(14) Ministerstvo nese náklady vzniklé poskytováním služeb a kapesného žadatelům o udělení mezinárodní ochrany.“.

91. V § 42a odst. 3 větě poslední a v § 55 se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

92. V § 43 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) V rozhodnutí o přemístění ministerstvo dále ve výrokové části uvede, že žadateli o udělení mezinárodní ochrany se již neposkytují služby, s výjimkou zdravotních služeb, podle tohoto zákona; v poučení ministerstvo uvede informace o právech a povinnostech s tím souvisejících. Namísto toho se žadateli zajistí ubytování v azylovém zařízení určeném ministerstvem nebo mimo azylové zařízení u poskytovatele ubytovacích služeb a poskytne se finanční příspěvek ve výši odpovídající částce existenčního minima⁹⁾; namísto finančního příspěvku se poskytne strava, je-li v azylovém zařízení poskytována.“.

93. V § 45 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany a osoba, v jejímž případě je rozhodováno o přemístění, jsou povinni písemně ohlásit ministerstvu adresu, kde se budou zdržovat, telefonní číslo, na němž mohou být zastiženi, a adresu elektronické pošty a bez zbytečného odkladu písemně oznámit každou změnu těchto údajů.“.

94. Za § 45 se vkládá nový § 45a, který zní:

„§ 45a

Ministerstvo může omezit setrvání žadatele o udělení mezinárodní ochrany na část území, a to razítkem v průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany, za účelem účinného vedení řízení ve věci mezinárodní ochrany nebo z důvodu potřeby zajistit jejich rovnoměrné rozmístění na území s ohledem na kapacity pro poskytnutí služeb podle tohoto zákona.“.

95. § 46a zní:

- „(1) Ministerstvo v případě nutnosti rozhodne o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v příjímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, s výjimkou nezletilého bez doprovodu, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže
- a) účelem zajištění je spolehlivé zjištění nebo ověření jeho totožnosti nebo státní příslušnosti,
 - b) porušil povinnost uloženou mu zvláštním opatřením a přetrvává riziko útěku nebo rozhodnutím o omezení svobody pohybu nebo opakovaně porušil omezení podle § 45a,
 - c) je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek,
 - d) bude přemístěn do příslušného členského státu a jsou splněny podmínky podle čl. 44 odst. 2 nařízení o řízení azylu a migrace,
 - e) byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu návratu, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu nebo zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve, nebo
 - f) svým jednáním ztěžuje řízení ve věci mezinárodní ochrany, a to zejména tím, že neposkytuje ministerstvu nezbytnou součinnost, a proto není možné v řízení

o udělení mezinárodní ochrany zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, existuje riziko útěku nebo již dříve území neoprávněně opustil.

- (2) Ministerstvo v případě nutnosti rozhodne o zajištění rodiče nebo osoby, která odpovídá za nezletilého žadatele o udělení mezinárodní ochrany, v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření a je-li to v nejlepším zájmu dítěte, pouze jestliže
 - a) je důvodné se domnívat, že může představovat nebezpečí pro bezpečnost státu,
 - b) budou přemístěni do příslušného členského státu a jsou splněny podmínky podle čl. 44 odst. 2 nařízení o řízení azylu a migrace, nebo
 - c) byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu návratu, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu nebo zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohli požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
- (3) Při rozhodování o zajištění ministerstvo zohlední výsledek posouzení podle § 81 odst. 2 věty první, je-li již k dispozici, a přihlédne k němu po celou dobu trvání zajištění.
- (4) Jde-li o cizince, který je zajištěn podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodne ministerstvo o zajištění do 5 pracovních dnů ode dne podání této žádosti. Je-li rozhodnuto o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poté, co bylo ukončeno zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, k uplynulé době zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky se nepřihlíží.
- (5) Ministerstvo v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění, kterou lze prodloužit, a to i opakovaně, nejdéle na 180 dnů, jde-li o osoby podle odstavce 2, nejdéle na 90 dnů.
- (6) V řízení o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany a v řízení o prodloužení doby trvání jeho zajištění je vydání rozhodnutí prvním úkonem; rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. V rozhodnutí ministerstvo poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti a způsobu podání žaloby proti danému rozhodnutí a návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí; ustanovení § 22, 24 a 24a se použijí obdobně.“.

96. Za § 46a se vkládají nové § 46b až 46f, které včetně nadpisu znějí:

„§ 46b

- (1) Pro účely tohoto zákona se útekem rozumí jednání žadatele o udělení mezinárodní ochrany, kdy nezůstává k dispozici ministerstvu nebo policii zejména pro účely vedení řízení podle tohoto zákona nebo zákona o pobytu cizinců na území České republiky.
- (2) Rizikem útěku se pro účely tohoto zákona rozumí existence skutečností, na základě kterých je možné se domnívat, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany může utéct, zejména pokud
 - a) neoprávněně vstoupil na území jiného členského státu nebo se o to pokusil, a to i překročením hranic se třetími státy,
 - b) se vyhnul již dříve přemístění nebo návratu,

- c) se pokusil o útěk,
- d) vyjádřil úmysl nerespektovat rozhodnutí o přemístění nebo rozhodnutí o návratu, anebo je takový úmysl zjevný z jeho jednání,
- e) bylo mu jiným státem vydáno rozhodnutí o návratu,
- f) nerespektuje nebo v minulosti nerespektoval rozhodnutí o návratu se stanovenou dobou k vycestování, nebo zákaz vstupu,
- g) nespolupracuje nebo nespolupracoval během řízení souvisejících s jeho neoprávněným pobytem na území nebo během řízení ve věci mezinárodní ochrany, včetně řízení o žalobě,
- h) používá nebo v minulosti použil padělané nebo pozměněné cestovní doklady, povolení k pobytu, víza nebo jiné doklady osvědčující podmínky vstupu, nebo cestovní doklady, povolení k pobytu, víza nebo jiné doklady osvědčující podmínky vstupu zničil,
- i) používá nebo v minulosti používal jiná jména a příjmení s úmyslem uvést orgány veřejné moci v omyl nebo poskytl další nepravdivé informace, nebo
- j) odmítl poskytnout biometrické údaje.

§ 46c

- (1) Ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění zkoumá, zda důvody zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany trvají.
- (2) Pomine-li důvod zajištění, ale jsou-li v průběhu dosavadního zajištění zjištěny nové skutečnosti odůvodňující zajištění z jiného důvodu, vydá ministerstvo nové rozhodnutí o zajištění. Oznámením nového rozhodnutí o zajištění, o prodloužení doby trvání zajištění nebo rozhodnutí o zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky se dosavadní rozhodnutí o zajištění ruší. Oznámením nového rozhodnutí o zajištění se doba zajištění nepřerušuje ani nestaví.
- (3) Zajištění podle tohoto zákona musí být bez zbytečného odkladu bez rozhodnutí ukončeno a platnost rozhodnutí, na základě kterého je cizinec zajištěn, zaniká,
 - a) zanikl-li důvod zajištění a není-li vydáno nové rozhodnutí o zajištění podle odstavce 2,
 - b) uplynula-li lhůta stanovená v rozhodnutí o zajištění nebo o prodloužení zajištění,
 - c) nerozhodne-li soud o žalobě proti rozhodnutí o zajištění nebo o prodloužení doby trvání zajištění ve lhůtách podle § 46e odst. 3,
 - d) rozhodne-li soud o zrušení rozhodnutí o zajištění v plném rozsahu nebo rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění; povinnost propustit žadatele o udělení mezinárodní ochrany vzniká vyhlášením zrušujícího rozsudku, nebo
 - e) byla-li žadateli o udělení mezinárodní ochrany udělena mezinárodní ochrana.

§ 46d

- (1) Pro účely zajištění se osoba zajištěná podle § 46a považuje za žadatele o udělení mezinárodní ochrany i po
 - a) uplynutí lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, a to do okamžiku, než bude ministerstvem zjištěno, zda žaloba

proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, popřípadě i s návrhem na přiznání odkladného účinku, byla podána, avšak nejdéle 10 pracovních dnů, nebo

- b) rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo o nepřiznání odkladného účinku žaloby do doby, než policie rozhodne o případném zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, avšak nejdéle 5 pracovních dnů.
- (2) Pro účely zajištění podle § 46a odst. 1 písm. d) a § 46a odst. 2 písm. b) se osoba, která má být přemístěna, považuje za žadatele o udělení mezinárodní ochrany až do provedení přemístění.

§ 46e

- (1) Proti rozhodnutí ministerstva o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu, a to zpravidla prostřednictvím ministerstva, nebo u krajského soudu, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den podání žaloby hlášen k pobytu.
- (2) Je-li žaloba podána prostřednictvím ministerstva, ministerstvo předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů ode dne doručení žaloby. Je-li žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis a vyjádření k žalobě a informuje ministerstvo o datu podání žaloby. Ministerstvo předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů ode dne doručení vyžádání a zároveň doručí své vyjádření k žalobě žadateli o udělení mezinárodní ochrany nebo jeho zástupci.
- (3) Soud o žalobě rozhodne do 15 dnů, a ve výjimečných případech do 21 dnů, ode dne zahájení řízení podle soudního řádu správního. Soud nařídí k projednání věci jednání, navrhne-li to účastník řízení nejpozději do 5 dnů ode dne zahájení řízení nebo je-li to nezbytné; o tom musí být žadatel o udělení mezinárodní ochrany v rozhodnutí ministerstva poučen. Rozhodne-li soud o zrušení napadeného rozhodnutí, vyrozumí o tom ministerstvo bezprostředně po vyhlášení rozsudku. Namísto zrušení rozhodnutí o zajištění, o prodloužení doby trvání zajištění nebo o nepropuštění ze zajištění může soud i bez návrhu zkrátit dobu trvání zajištění a není při tom vázán žalobními body.

§ 46f

Žádost o propuštění ze zajištění

- (1) Ministerstvo při předání rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o jeho právu požádat o propuštění ze zajištění. Žádost o propuštění ze zajištění je žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn podat ministerstvu nejdříve po uplynutí 15 dnů ode dne nabytí právní moci posledního rozhodnutí ministerstva nebo soudu týkajícího se zajištění, podle toho, které rozhodnutí nabylo právní moci později; to platí i pro podání opakované žádosti o propuštění ze zajištění. Podá-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany žádost o propuštění ze zajištění dříve, než je oprávněn, začíná lhůta pro rozhodnutí ministerstva běžet až první den, kdy by žádost mohla být podána. Je-li podán jiný podnět na propuštění ze zajištění, má se za to, že jde o žádost o propuštění ze zajištění.
- (2) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je v žádosti o propuštění ze zajištění povinen

uvést veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává, a označit důkazy. Ministerstvo nevyzývá k odstranění vad žádosti. Ministerstvo zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl žadatel o udělení mezinárodní ochrany zajištěn, popřípadě pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. O žádosti ministerstvo rozhodne do 10 pracovních dnů.

- (3) Rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. Ministerstvo žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o právu podat žalobu proti rozhodnutí o nepropuštění ze zajištění; ustanovení § 22, 24 a 24a se použijí obdobně.
- (4) Proti rozhodnutí ministerstva o nepropuštění ze zajištění lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí žalobu, a to prostřednictvím ministerstva, nebo u krajského soudu, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den podání žaloby hlášen k pobytu.
- (5) Je-li žaloba podána prostřednictvím ministerstva, ministerstvo předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 7 pracovních dnů ode dne doručení žaloby. Je-li žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis a vyjádření k žalobě a informuje ministerstvo o datu podání žaloby. Ministerstvo předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 7 pracovních dnů ode dne doručení vyžádání a zároveň doručí své vyjádření k žalobě žadateli o udělení mezinárodní ochrany nebo jeho zástupci.
- (6) Soud o žalobě rozhodne do 21 dnů ode dne zahájení řízení podle soudního řádu správního. Soud nařídí k projednání věci jednání, navrhne-li to účastník řízení nejpozději do 5 dnů ode dne zahájení řízení nebo je-li to nezbytné; o tom musí být žadatel o udělení mezinárodní ochrany v rozhodnutí ministerstva poučen. Rozhodne-li soud o zrušení napadeného rozhodnutí, vyrozumí o tom ministerstvo bezprostředně po vyhlášení rozsudku. Soud může i bez návrhu rozhodnout i o zkrácení doby trvání zajištění a není při tom vázán žalobními body.“.

97. V § 47 odst. 1 písm. a) se za slovo „v“ vkládají slova „přijímacím nebo“.

98. V § 47 odstavec 2 zní:

„(2) Ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k dosažení cíle namísto zajištění.“.

99. V § 47 se odstavce 3 a 4 zrušují.

Dosavadní odstavce 5 až 8 se označují jako odstavce 3 až 6.

100. V § 47 odst. 4 se věta poslední nahrazuje větou „Rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné; ustanovení § 46f se nepoužije, ustanovení § 46c se použije přiměřeně.“.

101. Za § 47 se vkládá nový § 47a, který včetně nadpisu zní:

„§ 47a

Omezení svobody pohybu

- (1) Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout, že je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen zdržovat se až po dobu, po kterou je v postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany, v určeném azylovém zařízení, a to z důvodu veřejného pořádku nebo existuje-li riziko útěku, jde-li o

- a) žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je povinen být přítomen v jiném členském státě,
 - b) žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který byl přemístěn na území poté, co porušil povinnost být přítomen na území, nebo
 - c) rodiče nebo osobu, která odpovídá za nezletilého žadatele o udělení mezinárodní ochrany, kteří žádost o udělení mezinárodní ochrany podali v zařízení pro zajištění cizinců, a není-li vydáno rozhodnutí o zajištění nebo bylo-li zajištění ukončeno.
- (2) Není-li vydáno rozhodnutí o zajištění nebo bylo-li zajištění ukončeno a žádost o udělení mezinárodní ochrany je posuzována v azylovém řízení na hranicích, ministerstvo v návaznosti na čl. 54 odst. 1 a 2 azylového procedurálního nařízení rozhodne, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se zdržovat v určeném azylovém zařízení.
- (3) Je-li vydáno rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2, anebo existuje-li riziko útěku, ministerstvo v případě nutnosti může dále rozhodnout, že je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené; tuto povinnost může ministerstvo uvést i ve výrokové části rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2.
- (4) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je oprávněn opouštět azylové zařízení pouze mimo dobu nočního klidu stanovenou ubytovacím řádem, pouze se zavazadly, jejichž velikost nevede k podezření o riziku útěku, a je povinen se do azylového zařízení vrátit ten samý den mimo dobu nočního klidu.
- (5) V případě porušení povinnosti podle odstavců 1 až 4 je policie oprávněna omezit osobní svobodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a zároveň jej dopravit do zařízení určeného ministerstvem.
- (6) Je-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany předvolán k orgánu veřejné moci, je povinen termín předvolání oznámit provozovateli.
- (7) V rozhodnutí ministerstvo žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o důsledcích nedodržení povinnosti stanovené rozhodnutím podle odstavců 1 až 3; ustanovení § 22, 24 a 24a se použijí obdobně.
- (8) Je-li rozhodnutí o omezení svobody pohybu součástí jiného rozhodnutí ministerstva, použijí se ustanovení o opravných prostředcích týkající se příslušného rozhodnutí ministerstva obdobně.
- (9) Je-li rozhodnuto o omezení svobody pohybu samostatným rozhodnutím, je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné; ustanovení § 46f se nepoužije, ustanovení § 46c se použije přiměřeně. Ve věci podání žaloby proti tomuto rozhodnutí a řízení o ní se postupuje podle soudního řádu správního.
- (10) Ministerstvo postupuje podle odstavců 1 až 9 obdobně, jde-li o postup podle nařízení o návratu z hranice. Rozhodnutí o povinnosti zdržovat se v azylovém zařízení je platné, i po dobu, po kterou se postupuje podle nařízení o návratu z hranice.“.

102. § 50 se zrušuje.

103. V § 50a odst. 1 se za slovo „azylantovi“ vkládají slova „ , který byl po celou dobu řízení ve věci

mezinárodní ochrany hlášen k pobytu v azylovém zařízení,“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „ , nebo jde-li o dítě narozené na území azylantovi po udělení azylu“.

104. V § 50a se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
105. V § 52 písm. e) a v § 53b písm. d) se slova „odnětí nebo zániku“ nahrazují slovy „ukončení poskytování“.
106. V § 52 písm. e) a v § 53b písm. d) se za text „§ 18“ vkládá text „odst. 1“.
107. V § 52 písm. f) bodě 1 se slova „vydaný podle tohoto zákona“ zrušují.
108. V § 52 písm. g) a v § 53b písm. f) se slovo „oznámit“ nahrazuje slovy „písemně oznámit“ a číslo „365“ se nahrazuje číslem „90“.
109. V § 52 písm. h) a v § 53a odst. 7 se slova „ , nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů,“ zrušují.
110. V § 53a odst. 2 se za slova „požívající doplňkové ochrany“ vkládají slova „ , která byla po celou dobu řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášena k pobytu v azylovém zařízení,“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „nebo jde-li o dítě narozené na území osobě požívající doplňkové ochrany po udělení doplňkové ochrany“.
111. V § 53a se odstavec 1 zrušuje.
Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 1 až 6.
112. V § 53a se odstavce 2 až 4 zrušují.
Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 2 a 3.
113. V § 53b písm. e) bodě 1 se slova „vydaný podle tohoto zákona“ zrušují.
114. V § 53d odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 61 odst. 1 větě první se slova „ , kterému byl udělen azyl podle § 12 nebo 13,“ zrušují.
115. V § 53d odstavec 2 zní:
„(2) Do požadované doby 5 let nepřetržitého pobytu na území se započítává doba pobytu na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a doba pobytu v postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany. Dále se započítává doba mezi dnem, kdy byly poskytnuty údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, na jejímž základě k udělení mezinárodní ochrany došlo, a dnem udělení povolení k pobytu podle čl. 24 kvalifikačního nařízení. Doba pobytu na území za účelem studia podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky se započítává jednou polovinou.“.
116. V § 53d odst. 3 větě první se slova „a druhé“ zrušují.
117. V § 53d se doplňuje odstavec 5, který zní:
„(5) Je-li azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany zastižena v jiném členském státě jako neoprávněně pobývajících, k již uplynulé požadované době nepřetržitého pobytu se nepřihlíží; to neplatí, pokud azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany prokáže, že důvodem neoprávněného pobytu byly důvody na jeho vůli nezávislé.“.
118. V § 53e odstavec 2 zní:
„(2) Právní postavení rezidenta na území zaniká odnětím nebo neprodloužením azylu podle

čl. 14 odst. 1 písm. b) nebo c) kvalifikačního nařízení, odnětím nebo neprodloužením doplňkové ochrany podle čl. 19 odst. 1 písm. b) nebo c) kvalifikačního nařízení.“.

119. V § 53e odst. 3 se za slovo „zániku“ vkládá slovo „ , neprodloužení“.

120. V § 53f odst. 2 se text „e)“ nahrazuje textem „d)“.

121. V části první hlavy VI nadpisu dílu 5 se slova „Povinnost cizince vycestovat“ nahrazují slovy „Dobrovolný návrat“.

122. § 54 se zrušuje.

123. V § 56a odstavec 2 zní:

„(2) Letecká společnost, která na území České republiky přepravila cizince podle odstavce 1, je povinna tohoto cizince dopravit z území České republiky v případě, že rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, kterým nebyla mezinárodní ochrana udělena, bylo vydáno v azylovém řízení na hranicích.“.

124. Za § 56b se vkládají nové § 56c a 56d, které znějí:

„§ 56c

Obecní úřad obce s rozšířenou působností zajistí, aby příslušný zaměstnanec nebyl při výkonu funkce opatrovníka ustanoven pro více než třicet nezletilých žadatelů o udělení mezinárodní ochrany bez doprovodu současně.

§ 56d

Orgány veřejné moci nesdělí žádným způsobem informace jakkoli se vztahující k řízení podle tohoto zákona, žadateli o udělení mezinárodní ochrany, azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany a nezíská informace o žadateli o udělení mezinárodní ochrany, azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany od údajných původců pronásledování nebo vážné újmy; povinnost spolupráce mezi orgány veřejné moci České republiky a plnění povinností podle tohoto zákona tím nejsou dotčeny.“.

125. V § 57 se odstavce 1 a 2 zrušují.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 1 až 4.

126. V § 57 odst. 1 se za slovo „listinou“ vkládají slova „vydávanou ministerstvem“.

127. V § 57 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

128. V § 59 odst. 3 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až h) se označují jako písmena b) až g).

129. V § 59 se odstavec 10 zrušuje.

Dosavadní odstavec 11 se označuje jako odstavec 10.

130. V § 59a se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

131. V § 59a odst. 1 se slova „vydaného osobě požívající doplňkové ochrany“ zrušují, za slova „kterou je“ se vkládají slova „azylantovi nebo“ a text „(§ 53a)“ se zrušuje.

132. V § 59b odst. 2 se za slova „anebo poškozený“ vkládají slova „nebo z důvodu skončení jeho platnosti podle § 60“, slova „a poškozený“ se nahrazují slovem „a“ a slova „nebo průkaz s nefunkčním nosičem dat s biometrickými údaji“ se zrušují.
133. V § 59b se odstavec 3 zrušuje.
- Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.
134. V § 59b odst. 4 větě první se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“.
135. V nadpisu § 60 se slova „nebo zrušení“ zrušují.
136. V § 60 odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „nebo o jejich neprodloužení“.
137. V § 60 odst. 1 písmena c) a d) znějí:
- „c) zanikne azyl,
 - d) zanikne doplňková ochrana,“.
138. V § 60 odst. 1 se na konci písmene f) slovo „nebo“ zrušuje.
139. V § 60 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena h) až k), která znějí:
- „h) jeho držitel podstatně změnil svou podobu,
 - i) je poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je vážně porušena jeho celistvost,
 - j) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny, nebo
 - k) obsahuje nefunkční nosič dat s biometrickými údaji.“.
140. V § 60 se odstavce 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.
141. V § 61 odstavec 1 zní:
- „(1) Azylantovi vydá ministerstvo na žádost cestovní doklad podle mezinárodní smlouvy, který je veřejnou listinou. Osobě požívající doplňkové ochrany se na žádost vydá cizinecký pas, který je veřejnou listinou.“.
142. V § 61 odst. 2 se číslo „30“ nahrazuje číslem „60“.
143. V § 61 odstavec 3 zní:
- „(3) Cestovní doklad se osobě požívající mezinárodní ochrany vydává s dobou platnosti na 10 let, osobě požívající mezinárodní ochrany mladší 15 let s dobou platnosti na 5 let. Cestovní doklad je platný po dobu, po kterou je osoba azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany; tuto dobu vyznačí ministerstvo záznamem v cestovním dokladu.“.
144. V § 61 se odstavec 6 zrušuje.
- Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 6.
145. § 62 se včetně poznámky pod čarou č. 10 zrušuje.
146. V § 64 písm. b) se za slovo „ochrany“ vkládají slova „; to neplatí, nabyli-li cizinec, který byl držitelem cizineckého pasu, jiné oprávnění k pobytu na území podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky“.
147. V § 65 odst. 2 větě první se slova „ , která není držitelem cestovního dokladu,“ zrušují.
148. V § 65 se odstavec 4 zrušuje.
- Dosavadní odstavce 5 až 10 se označují jako odstavce 4 až 9.

149. V § 65 odst. 5 větě třetí se slova „2, 4 a 5“ nahrazují slovy „2 a 4“.
150. V § 71 odst. 1 se písmena d) až f) zrušují.
Dosavadní písmena g) až i) se označují jako písmena d) až f).
151. V § 71 odst. 1 písmeno d) zní:
„d) evidenci žadatelů o udělení mezinárodní ochrany a cizinců, v jejichž případě se vede řízení o přemístění,“.
152. V § 71 odst. 2 písmeno a) zní:
„a) písm. a) a c) jsou vedeny údaje v rozsahu údajů zpracovaných v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a pořízených v souvislosti s jejím podáním, v rozsahu registrace žádosti o udělení mezinárodní ochrany, poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a pohovoru,“.
153. V § 71 odst. 2 se písmena c) a d) zrušují.
Dosavadní písmena e) až g) se označují jako písmena c) až e).
154. V § 71 odst. 2 písm. c) se text „h)“ nahrazuje textem „e)“.
155. V § 71 odst. 2 písm. d) se text „g)“ nahrazuje textem „d)“.
156. V § 71 odst. 2 písm. e) se text „i)“ nahrazuje textem „f)“.
157. V § 71 odst. 4 větě první se slovo „neprodleně“ nahrazuje slovy „po uplynutí 1 roku od počátku kalendářního roku následujícího“.
158. V § 71 odst. 7 se písmeno b) zrušuje.
Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena b) až d).
159. V § 71 odst. 8 větě poslední a v § 71 odst. 12 se text „e)“ nahrazuje textem „d)“.
160. V § 71 odstavec 15 zní:
„(15) Údaje vedené v evidencích a informačních systémech podle odstavce 1 písm. a) se zlikvidují 50 let od posledního rozhodnutí ve věci týkající se mezinárodní ochrany nebo od ukončení poskytování mezinárodní ochrany. Údaje vedené v evidencích a informačních systémech podle odstavce 1 písm. b) až f), odstavce 7 a odstavce 10 písm. a) se zlikvidují 20 let od posledního rozhodnutí ve věci týkající se mezinárodní ochrany, po ukončení strpění pobytu nebo poskytování mezinárodní ochrany, nebo ukončení řízení o přemístění; biometrické údaje se zlikvidují neprodleně po skončení platnosti cestovního dokladu nebo po skončení platnosti průkazu o povolení k pobytu.“.
161. § 73 a 74 včetně nadpisu znějí:

„§ 73

Azylové řízení na hranicích

- (1) Policie předá žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který žádost o udělení mezinárodní ochrany podal v tranzitním prostoru mezinárodního letiště a nesplňuje podmínky pro vstup na území podle čl. 6 nařízení 2016/399, do příjímacího střediska na mezinárodním letišti nebo do jiného zařízení určeného ministerstvem.
- (2) Předává-li policie žadatele o udělení mezinárodní ochrany do příjímacího nebo do jiného

zařízení určeného ministerstvem, je oprávněna po dobu přepravy omezit jeho osobní svobodu a svobodu pohybu.

- (3) Ministerstvo vede azylové řízení na hranicích podle čl. 43, včetně čl. 43 odst. 1, až 54 azylového procedurálního nařízení u těch žadatelů o udělení mezinárodní ochrany podle odstavce 1, kterým vydalo rozhodnutí o zajištění podle odstavce 4, rozhodnutí o uložení zvláštního opatření nebo rozhodnutí o povinnosti zdržovat se v azylovém zařízení podle § 47a odst. 2. Došlo-li ke zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle čl. 40 a 41 azylového procedurálního nařízení, pokračuje se v azylovém řízení na hranicích nebo, je-li to možné, v postupu podle nařízení o návratu z hranice.
- (4) Ministerstvo do 5 pracovních dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany rozhodne o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, za účelem zabránění jeho vstupu na území, a to po dobu vedení řízení na hranicích, nejdéle po dobu stanovenou v čl. 51 odst. 2 azylového procedurálního nařízení. Ustanovení § 46a až 46f se použijí obdobně. Jde-li o žadatele o udělení mezinárodní ochrany bez práva setrvat na území nebo následně o cizince, rozhodnutí o zajištění vydané ministerstvem podle věty první je nadále platné i po dobu stanovenou v čl. 4 odst. 2 nařízení o návratu z hranice. Počítání doby zajištění se řídí právním postavením dotčené osoby. Pro účely dalšího postupu podle nařízení o návratu z hranice postupuje policie podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky.
- (5) Ministerstvo bez zbytečného odkladu informuje Veřejného ochránce práv o vydání rozhodnutí podle odstavce 3 a pro účely monitorování v souvislosti s azylovým řízením na hranicích poskytuje pověřenému zaměstnanci Kanceláře Veřejného ochránce práv nezbytnou součinnost.

§ 74

Policie a provozovatel přijímacího střediska na mezinárodním letišti na základě písemného sdělení ministerstva provedou nezbytné úkony související s umožněním vstupu žadatele o udělení mezinárodní ochrany na území nebo s rozhodnutím podle § 47a a provozovatel zajistí jeho dopravu do azylového zařízení na území.“.

162. V § 76 se slova „Azylant má“ nahrazují slovy „Pro účely jiných právních předpisů, s výjimkou zákona o pobytu cizinců na území České republiky, má azylant“.
163. V § 77 odst. 2 úvodní části ustanovení věty první se za slovo „pobytu“ vkládají slova „nejdéle na dobu uvedenou v dokladu o zajištění ubytování“.
164. V § 77 odst. 5 písm. b) se za slovo „domu“ vkládají slova „s úředně ověřeným podpisem vlastníka nebo oprávněného uživatele bytu nebo domu“.
165. V § 77 odst. 6 úvodní části ustanovení se slova „na písemném potvrzení“ nahrazují slovy „na dokladu o zajištění ubytování podle odstavce 5 písm. b) a c)“.
166. V § 77 odst. 6 se na konci textu písmene c) doplňují slova „vlastníka nebo oprávněného uživatele bytu nebo domu“.
167. V § 77 se doplňují odstavce 10 a 11, které znějí:
„(10) Změnu místa hlášeného pobytu nebo přihlášení k pobytu ministerstvo vyznačí pouze na dobu, která je uvedena v dokladu o zajištění ubytování. Po jejím uplynutí ministerstvo zneplatní údaj o dosavadním místě hlášeného pobytu v evidenci podle § 71. Jde-li

o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, stává se místem hlášeného pobytu azylové zařízení, kde byl naposledy hlášen k pobytu. Jde-li o azylanta nebo osobu požívající doplňkové ochrany, za místo hlášeného pobytu se považuje sídlo ministerstva; v evidencích vedených podle § 71 je tento údaj označen jako adresa úřadu.

- (11) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany neprodleně zajistí, aby mu na nové místo hlášeného pobytu mohly být doručovány písemnosti, zejména řádným označením domovní schránky svým jménem.“.

168. V § 78 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

- „(2) Azylant neprodleně zajistí, aby mu na nové místo hlášeného pobytu mohly být doručovány písemnosti, zejména řádným označením domovní schránky svým jménem.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

169. V § 78 odst. 3 se za číslo „1“ vkládají slova „a 2“.

170. V § 78 odst. 5 se slovo „přiměřeně“ nahrazuje slovem „obdobně“.

171. § 78b včetně nadpisu zní:

„§ 78b

Strpění na území

- (1) Ministerstvo na žádost vydá cizinci potvrzení o strpění na území, ve kterém vyznačí dobu strpění na území, a to až na 3 měsíce; to neplatí, pokud cizinec na území pobývá na základě oprávnění k pobytu, je zajištěn nebo je ve výkonu zabezpečovací detence, ochranného léčení, vazby nebo trestu odnětí svobody. Strpění na území vzniká převzetím potvrzení o strpění na území.
- (2) K žádosti o vydání potvrzení o strpění na území je cizinec povinen předložit doklad o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, jinak se potvrzení o strpění nevydává.
- (3) Ministerstvo na žádost zákonného zástupce, který je strpěn na území, vydá potvrzení o strpění na území jeho dítěte narozeného na území. Ministerstvo dále vydá potvrzení o strpění na území jednoho zákonného zástupce dítěte, které je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo je strpěno na území podle tohoto zákona. Odstavce 2 a 5 se použijí obdobně.
- (4) Ministerstvo na žádost cizince dobu strpění na území prodlouží na dobu nezbytně nutnou, není-li řízení o kasační stížnosti pravomocně ukončeno.
- (5) Platnost potvrzení o strpění na území a strpění na území zaniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o kasační stížnosti.
- (6) Cizinec, který je strpěn na území, si hradí náklady spojené s pobytem na území z vlastních prostředků. Pro účely povolení k zaměstnání se cizinec po dobu k vycestování, která bezprostředně předcházela strpění na území, považuje za podmínek stanovených v § 97 písm. e) a § 99 písm. a) zákona o zaměstnanosti za žadatele o udělení mezinárodní ochrany.
- (7) Strpění na území se nepovažuje za oprávnění k pobytu na území.“.

172. § 78d se zrušuje.
173. V § 79 odst. 2 se věty druhá až čtvrtá zrušují.
174. V § 79 odst. 3 se slova „do doby nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ nahrazují slovy „po dobu, kterou stanoví tento zákon“.
175. V § 79 odst. 5 úvodní části ustanovení se za slovo „může“ vkládá slovo „výjimečně“.
176. V § 79 odst. 5 písmena c) a d) znějí:
„c) zákonnému zástupci žadatele o udělení mezinárodní ochrany,
d) osobě, jejíž zákonným zástupcem je žadatel o udělení mezinárodní ochrany, nebo“.
177. V § 79 odst. 8 se slova „zranitelné osoby“ nahrazují slovy „osoby uvedené v § 81 odst. 3“.
178. V § 79 se doplňují odstavce 9 a 10, které znějí:
„(9) Žadateli o udělení mezinárodní ochrany staršímu 17 let, nebylo-li vydáno předběžné opatření o svěření do péče a je-li to v jeho nejlepším zájmu, je možné poskytnout služby podle tohoto zákona.
(10) Cizinci, který je strpěn na území a je bezplatně ubytován v azylovém zařízení, kde se neposkytuje strava, ministerstvo může poskytnout finanční příspěvek ve výši odpovídající částce existenčního minima cizince a společně s ním posuzovaných osob po dobu jeho ubytování v azylovém zařízení.“.
179. V § 80 se doplňuje odstavec 5, který zní:
„(5) Provozovatel azylového zařízení je oprávněn v souladu s účelem zařízení a v zájmu zajištění bezpečnosti žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, azylantů, osob požívajících doplňkové ochrany a ostatních osob ubytovaných v zařízení instalovat prostředky audiovizuální techniky v prostorách tohoto zařízení, s výjimkou ubytovacích místností a sociálních zařízení.“.
180. Za § 80 se vkládá nový § 80a, který zní:

„§ 80a

- (1) Ministerstvo umísťuje a přemísťuje žadatele o udělení mezinárodní ochrany a osobu ubytovanou podle § 79 odst. 5 do azylového zařízení a mezi nimi podle svých organizačních potřeb; přihlíží přitom k zachování jednoty rodiny a ke zvláštním potřebám žadatelů o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo umožní žadateli o udělení mezinárodní ochrany a osobě ubytované, aby o přemístění do jiného azylového zařízení informovali svého právního zástupce.
- (2) Ministerstvo v přijímacím a pobytovém středisku zajišťuje evidenční kontrolu vstupu, pobytu a výstupu.“.
181. V § 81 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „má“ vkládají slova „za podmínek stanovených ubytovacím řádem“.
182. V § 81 odstavec 2 zní:
„(2) Provozovatel azylového zařízení posoudí, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany má zvláštní potřeby, určí povahu těchto potřeb a přihlédne k nim po celou dobu pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany v azylovém zařízení a příslušné informace zaznamená do sociálního spisu; pokud s tím žadatel souhlasí, předá výsledek posouzení ministerstvu. Provozovatel dále posoudí, zda žadatel potřebuje zvláštní procesní

záruky, a výsledek posouzení předá ministerstvu. Posouzení zvláštních potřeb a zvláštních procesních záruk není správním řízením. Obě posouzení se zahájí a dokončí co nejdříve po podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany; dokončí se nejpozději do 30 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“.

183. V § 81 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Při posuzování zvláštních potřeb podle odstavce 2 provozovatel věnuje zvláštní pozornost těm žadatelům o udělení mezinárodní ochrany, u kterých je pravděpodobnější, že budou mít zvláštní potřeby.“.

184. V § 82 odstavec 1 zní:

„(1) Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen předem písemně oznámit ministerstvu opuštění pobytového střediska na dobu delší než 24 hodin. V oznámení žadatel o udělení mezinárodní ochrany uvede telefonní číslo, popřípadě adresu elektronické pošty, na kterých je k zastížení, a délku pobytu mimo pobytové středisko. Opuštění pobytového střediska na dobu delší než 3 dny je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen písemně oznámit ministerstvu v azylovém zařízení nejméně 2 pracovní dny před odchodem z pobytového střediska. Opuštění pobytového střediska je možné na dobu nejdéle 10 dnů po sobě jdoucích a žadatel je povinen se nejpozději desátý den dostavit zpět do azylového zařízení, kde je hlášen k pobytu.“.

185. V § 82 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

186. V § 82 odst. 2 větě první se slova „nebo schválené“ zrušují a ve větě druhé se slova „a povolení opuštění pobytového střediska podle odstavců 2 a 4“ zrušují.

187. V § 82 se odstavec 3 zrušuje.

188. V § 83 odst. 2 písm. e) se slova „možnosti přístupu k bezplatné právní pomoci“ nahrazují slovy „informace o poskytování bezplatných právních informací“.

189. § 85 zní:

„§ 85

K určení dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, není nutné, aby tento den byl na rozhodnutí vyznačen razítkem příslušného orgánu veřejné moci.“.

190. V § 85a odst. 1 se za slovo „platnost“ vkládají slova „cestovního povolení a oprávnění pobývat na území bez víza a platnost“ a slovo „víza,“ se nahrazuje slovy „víza a dále“.

191. § 85b se zrušuje.

192. V § 86 odst. 1 se slovo „pravomocně“ zrušuje a slovo „odejmuta“ se nahrazuje slovem „ukončena“.

193. V § 86 odst. 4 se věta první nahrazuje větami „Ministerstvo může stanovit vyhláškou národní seznam bezpečných zemí původu a bezpečných třetích zemí. Ministerstvo při stanovení národních seznamů bezpečných zemí vychází z podmínek stanovených azylovým procedurálním nařízením.“.

194. V § 86 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

- „(5) Ministerstvo řídí a sleduje způsob poskytování služeb podle tohoto zákona, a přitom konzultuje nezávazné provozní normy, ukazatele, pokyny a osvědčené postupy týkající se přijímání podle čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303.
- (6) Ministerstvo vypracuje s využitím vzoru Evropské agentury pro otázky azylu plán pro nepředvídané události, který stanoví opatření pro zajištění odpovídajících služeb poskytovaných podle tohoto zákona i v situacích neúměrného počtu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany přítomných na území. Ministerstvo plán pro nepředvídané události přezkoumá nejméně jednou za 3 roky.“.

195. V § 87 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 4, které znějí:

- „(2) Písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, ministerstvo žádným způsobem účastníku řízení ani jeho zástupci nezpřístupňuje.
- (3) Ministerstvo nejpozději v odůvodnění rozhodnutí sdělí cizinci podstatu důvodů přijatého rozhodnutí, které z podkladů obsahujících utajované informace vyplývají, a to tak, aby neohrozilo účel jejich utajení.
- (4) V řízení o žalobě proti rozhodnutí se § 45 odst. 4 soudního řádu správního nepoužije. Projednávání utajovaných informací, které byly podkladem pro rozhodnutí ministerstva podle tohoto zákona, se mohou zúčastnit pouze osoby, kterým jsou tyto informace již známy, ostatní předseda senátu soudu pro určitou část jednání vyloučí.“.

Dosavadní odstavce 2 až 9 se označují jako odstavce 5 až 12.

196. V § 87 odst. 6 se za slovo „Policie“ vkládají slova „ , zpravodajská služba České republiky nebo Ministerstvo zahraničních věcí“ a slova „a skutečnosti, které brání cizinci dostavit se ve stanovené lhůtě do přijímacího střediska“ se zrušují.

197. V § 87 se odstavec 8 zrušuje.

Dosavadní odstavce 9 až 12 se označují jako odstavce 8 až 11.

198. V § 87 odst. 10 se za větu první vkládá věta „Policie dále zabezpečí na žádost ministerstva dopravu žadatele o udělení mezinárodní ochrany podle § 47a odst. 2 nebo § 73 do azylového zařízení, nebo cizince na hraniční přechod za účelem návratu, a to i podle nařízení o návratu z hranic.“.

199. V § 87 odst. 11 se slova „7 a 8“ nahrazují slovy „9 a 10“.

200. V § 87a odst. 2 se slova „cizince, o jehož žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo řízení zastaveno z důvodu nepřipustnosti podle § 10a odst. 1 písm. b)“ nahrazují slovy „osobu, v jejímž případě bylo rozhodnuto o přemístění“.

201. V § 87a odst. 6 větě první se za slovo „unie²⁷⁾“ vkládají slova „nebo cizinec s povolením k trvalému pobytu“.

202. V § 87a se odstavce 4 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 4.

203. § 88 včetně nadpisu zní:

„§ 88

Zdravotní služby

- (1) Pro účely veřejného zdravotního pojištění se za osobu s trvalým pobytem považuje
 - a) nezletilý žadatel o udělení mezinárodní ochrany, a to do doby, než bude rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany vykonatelné,
 - b) dítě žadatele o udělení mezinárodní ochrany narozené na území, a to po dobu 60 dnů ode dne narození a dále po dobu řízení o žádosti o jiný druh oprávnění k pobytu na území podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky podané za tuto osobu, byla-li žádost podána do 60 dnů ode dne jejího narození, a
 - c) dítě, které se na území narodilo azylantovi nebo osobě požívající doplňkové ochrany a pobývá na území, a to po dobu 60 dnů ode dne narození a dále po dobu řízení o žádosti o jiný druh oprávnění k pobytu na území podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky podané za tuto osobu, byla-li žádost podána do 60 dnů ode dne jejího narození.
- (2) Osobám uvedeným v odstavci 1 se dále poskytují zdravotní služby v souvislosti s nařízenou karanténou anebo s jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví. Náklady spojené s poskytováním zdravotních služeb podle věty první nese stát. Věty první a druhá se nepoužijí, pokud jsou zdravotní služby zajištěny podle zvláštního právního předpisu.
- (3) Zletilému žadateli o udělení mezinárodní ochrany, cizinci strpěnému na území podle tohoto zákona a dítěti cizince, který je strpěn na území, narozenému na území se poskytují na území bezplatné zdravotní služby v rozsahu neodkladné péče podle zákona o zdravotních službách a dále zdravotní služby v souvislosti s nařízenou karanténou anebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví; to neplatí, pokud jsou zdravotní služby zajištěny podle jiného právního předpisu. Dítěti cizince, který je strpěn na území, narozenému na území se služby podle věty první poskytují nejdéle po dobu 60 dnů ode dne narození nebo, je-li za dítě podána žádost o strpění na území podle tohoto zákona, po dobu řízení o této žádosti.
- (4) Náklady na neodkladnou péči vzniklé poskytovateli zdravotních služeb při poskytování zdravotních služeb osobě uvedené v odstavci 3 hradí stát. Náklady na zdravotní služby nad rozsah neodkladné péče hradí osoba uvedená v odstavci 3, které byly tyto služby poskytnuty.
- (5) Je-li to nezbytné pro zabezpečení zdravotních služeb podle tohoto ustanovení, může ministerstvo obci, na jejímž území se nachází azylové zařízení v majetku ministerstva, nebo jiné osobě přenechat do bezplatného užívání prostory v azylovém zařízení za účelem poskytování zdravotních služeb podle zvláštního právního předpisu.
- (6) Žadateli o udělení mezinárodní ochrany, který je zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců nebo je ve výkonu zabezpečovací detence, ochranného léčení, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, se poskytují zdravotní služby podle § 176 zákona o pobytu cizinců na území České republiky.“

204. Poznámky pod čarou č. 12a, 12d a 12f se zrušují.

205. V § 88a větě druhé se za slovo „pojištění“ vkládají slova „nebo poskytování zdravotních služeb“.

206. § 88b zní:

„§ 88b

Je-li to v nejlepším zájmu dítěte, zahájí se v případě potřeby s pomocí mezinárodní nebo jiné organizace co nejdříve po podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany vyhledávání rodinných příslušníků nezletilého bez doprovodu. Při vyhledávání rodinných příslušníků dítěte, které podalo žádost o udělení mezinárodní ochrany, je třeba postupovat tak, aby nebyl ohrožen život a svoboda dítěte a jeho rodiny zejména ve státě, jehož státní občanství mají, nebo, v případě, že jsou osobami bez státního občanství, ve státě jejich posledního trvalého bydliště.“.

207. § 89 se zrušuje.

208. V § 90 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ministerstvo pro činnosti související s přesídlením vede provozní informační systém, jehož je správcem. V provozním informačním systému jsou vedeny údaje v rozsahu nařízení o přesídlování. Provozní informační systém nevyužívá vazeb na informační systémy veřejné správy ani na evidenci podle tohoto zákona.“.

209. V § 91a se text „VIII“ nahrazuje textem „VII“.

210. V § 92b se odstavec 1 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 2.

211. § 92c zní:

„§ 92c

Ministerstvo může plněním úkolů uvedených v § 4b, § 21 odst. 4 a 5, § 42 odst. 1 až 6, 10, 11, 13 a 14, § 42a odst. 1 až 3, § 43 odst. 3 větě druhé, § 45 odst. 3, § 47 odst. 6, § 47a odst. 5, jde-li o dopravu do azylového zařízení, § 48 písm. c), § 50a, § 53a odst. 1, § 54a, § 68 až 70, § 71 odst. 3 a 4, § 77 odst. 1, § 79 odst. 5, § 79 odst. 6 písm. c), § 79 odst. 7 až 10, § 80 odst. 2 a 3, § 80a, § 81a odst. 2, § 82 odst. 1 a 2, § 83 odst. 1 a 6, § 87 odst. 9 pouze v rozsahu zajištění dopravy, § 88 odst. 5 a § 89a pověřit organizační složku státu zřízenou ministerstvem.“.

212. Nadpis nad § 93 se zrušuje.

213. V § 93 se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 až 8 se označují jako odstavce 1 až 7.

214. V § 93 odst. 1 se slova „nesplní povinnost podle § 78b odst. 7 nebo“ zrušují.

215. V § 93 odst. 2 písmena a) a b) znějí:

„a) v rozporu s § 3c neoznámí bez zbytečného odkladu policii nebo ministerstvu překážku na jeho vůli nezávislou,

b) v rozporu s § 45 odst. 7 neohlásí ministerstvu příslušný údaj nebo jeho změnu,“.

216. V § 93 odst. 2 písm. d) se za slovo „nepředloží“ vkládají slova „nebo neodevzdá“.

217. V § 93 odst. 2 písmeno i) zní:

„i) poruší omezení uvedené v § 45a,“.

218. V § 93 odst. 2 písm. l) se slova „§ 82 odst. 2 věty druhé“ nahrazují textem „§ 77 odst. 11“.

219. V § 93 odst. 2 se písmeno m) zrušuje.

Dosavadní písmena n) a o) se označují jako písmena m) a n).

220. V § 93 odst. 3 se vkládá nové písmeno a), které zní:

„a) v rozporu s § 41 odst. 2 neodevzdá svůj cestovní doklad,“.

Dosavadní písmena a) až d) se označují jako písmena b) až e).

221. V § 93 odst. 3 písm. d) a v § 93 odst. 4 písm. d) se za text „odst. 1“ vkládají slova „nebo 2“.

222. V § 93 odst. 4 se vkládá nové písmeno a), které zní:

„a) v rozporu s § 41 odst. 2 neodevzdá svůj cestovní doklad,“.

Dosavadní písmena a) až e) se označují jako písmena b) až f).

223. V § 93 odst. 4 se písmeno d) zrušuje.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena d) a e).

224. V § 93 odst. 4 písm. d) se text „odst. 2“ nahrazuje textem „odst. 3“.

225. V § 93 odstavec 6 zní:

„(6) Za přestupek podle odstavců 1 až 5 lze uložit pokutu až 3 000 Kč.“.

226. V § 93 se odstavec 7 zrušuje.

227. Za § 93b se vkládá nový § 93c, který včetně poznámky pod čarou č. 37 zní:

„§ 93c

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie³⁷⁾ a zároveň v nutném rozsahu navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie.

³⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346 ze dne 14. května 2024, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (přepřacované znění).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. V řízeních podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provádí Ministerstvo vnitra jednotlivé úkony podle ustanovení upravujících vedení řízení uvedených v zákoně č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ke dni provádění příslušného úkonu.
2. Po vrácení věci v řízení zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona soudem k novému projednání Ministerstvo vnitra postupuje podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ke dni počátku běhu lhůty pro vydání nového rozhodnutí Ministerstva vnitra.
3. V řízeních podle zákona č. 325/1999 Sb. zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provádí Ministerstvo vnitra jednotlivé úkony podle ustanovení upravujících vedení řízení uvedených v zákoně č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ke dni provádění příslušného úkonu.

4. Po vrácení věci v řízení zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona soudem k novému projednání Ministerstvo vnitra postupuje podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ke dni počátku běhu lhůty pro vydání nového rozhodnutí Ministerstva vnitra.
5. Právo účastníka řízení podat žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, a to i podle bodu 4, a způsob projednání takové žaloby soudem se řídí ustanoveními zákonů č. 325/1999 Sb. a č. 150/2002 Sb., ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí Ministerstva vnitra podle bodu 4.
6. Ustanovení § 22, 23d a 87 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona užijí i v řízeních zahájených podle zákona č. 325/1999 Sb. přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
7. Ustanovení § 3d, 23b a 24 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona užijí i v řízeních zahájených podle zákona č. 325/1999 Sb. přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
8. Žádosti o finanční příspěvek podle § 78d zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona Ministerstvo vnitra posoudí podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
9. V řízeních podle bodu 1 nelze ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona udělit národní humanitární azyl.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. III

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 222/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 103/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 312/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 203/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 191/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 456/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 16/2019 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 255/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 165/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 274/2021 Sb., zákona č. 240/2022 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 278/2023 Sb., zákona č. 412/2023 Sb., zákona č. 454/2023 Sb., zákona č. 31/2024 Sb., zákona č. 89/2024 Sb., zákona č. 123/2024 Sb., zákona č. 230/2024 Sb., zákona č. 453/2024 Sb., zákona č. 24/2025 Sb. a zákona č. 152/2025 Sb., se mění takto:

1. Za § 5 se vkládá nový § 6, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 71 zní:

„§ 6

**Prvotní prověřování v tranzitním prostoru
mezinárodního letiště**

- (1) Prvotní prověřování cizince, který je občanem třetí země, (dále jen „občan třetí země“) a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v tranzitním prostoru mezinárodního letiště a nesplňuje podmínky pro vstup na území podle čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 (dále jen „Schengenský hraniční kodex“), provede policie v rozsahu čl. 8 odst. 5 písm. c) až g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356⁷¹⁾ (dále jen „nařízení o prověřování“). Úkony prvotního prověřování podle čl. 8 odst. 5 písm. a) a b) nařízení o prověřování se provedou podle § 46 a § 81 odst. 2 zákona o azylu.
- (2) Nelze-li postupovat podle odstavce 1 a jde-li o občana třetí země podléhajícího prvotnímu prověřování, postupuje policie podle nařízení o prověřování; nelze-li prvotní prověřování dokončit ve lhůtě podle § 27 odst. 4 zákona o policii, postupuje policie podle § 50a nebo 118.
- (3) Prvotní prověřování se neprovádí, pokud jsou vůči občanu třetí země zahájeny úkony podle trestního řádu nebo podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.
- (4) Prvotní prověřování policie provádí zpravidla na pracovišti policie. Je-li prvotní prověřování prováděno v zařízení pro zajištění cizinců (dále jen „zařízení“), hledí se na prověřovaného občana třetí země pro účely pobytu v zařízení jako na cizince zajištěného podle tohoto zákona; pro účely předběžné zdravotní prohlídky se postupuje podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Bude-li občan třetí země zajištěn podle tohoto zákona, provedení předběžné zdravotní prohlídky zajistí organizační složka státu zřízená ministerstvem k plnění úkolů v oblasti poskytování zdravotních služeb až po umístění v zařízení.
- (5) Přístup osob podle § 21 odst. 1 zákona o azylu a zmocněnců k občanům třetí země v průběhu provádění prvotního prověřování je podmíněn předchozí dohodou s policií. Policie může těmto osobám přístup na pracoviště policie nebo do zařízení omezit, je-li to nutné z důvodu zajištění bezpečnosti, veřejného pořádku nebo správy pracoviště policie nebo zařízení.

⁷¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817.“.

2. Za § 10 se vkládají nové § 11 a 12, které včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 72 znějí:

„§ 11

Prvotní prověřování na území

- (1) Prvotní prověřování občana třetí země podléhajícího prvotnímu prověřování, který žádost o udělení mezinárodní ochrany podal na území, provede policie v rozsahu čl. 8 odst. 5 písm. c) až g) nařízení o prověřování. Úkony prvotního prověřování podle čl. 8

odst. 5 písm. a) a b) nařízení o prověřování se provedou podle § 46 a § 81 odst. 2 zákona o azylu.

- (2) Prvotní prověřování se neprovádí, pokud jsou vůči občanu třetí země zahájeny úkony podle trestního řádu nebo podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních.
- (3) Prvotní prověřování policie provádí zpravidla na pracovišti policie. Je-li prvotní prověřování prováděno v zařízení, hledí se na prověřovaného občana třetí země pro účely pobytu v zařízení jako na cizince zajištěného podle tohoto zákona; pro účely předběžné zdravotní prohlídky se postupuje podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Bude-li občan třetí země zajištěn podle tohoto zákona, provedení předběžné zdravotní prohlídky zajistí organizační složka státu zřízená ministerstvem k plnění úkolů v oblasti poskytování zdravotních služeb až po umístění v zařízení.
- (4) Nelze-li postupovat podle odstavce 1 a jde-li o občana třetí země podléhajícího prvotnímu prověřování, postupuje policie podle nařízení o prověřování; nelze-li prvotní prověřování dokončit ve lhůtě podle § 27 odst. 4 zákona o policii, postupuje policie podle § 50a nebo 118.

§ 12

Jsou-li splněny podmínky podle čl. 23a Schengenského hraničního kodexu, může policie rozhodnout o zpětném přemístění občana třetí země z území a přijmout občana třetí země zpět na území. Rozhodnutí o zpětném přemístění je prvním úkonem v řízení a vydává se na jednotném formuláři pro přemísťování osob zadržených v oblastech vnitřních hranic⁷²⁾. Rozhodnutí nabývá právní moci oznámením; odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. Policie poučí občana třetí země o jeho právu podat proti tomuto rozhodnutí žalobu.

⁷²⁾ Část B přílohy XII nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399, v platném znění.“.

3. V § 18 písm. d) bodě 2 se slova „pro zajištění cizinců (dále jen „zařízení“) (§ 130)“ zrušují.
4. V § 37 odst. 2 písm. a), § 42k odst. 9 písm. a) a v § 42m odst. 6 písm. a) se slovo „a“ nahrazuje čárkou a za text „l)“ se vkládají slova „a o)“.
5. V § 46 odst. 3 a 4 se slova „a m)“ nahrazují slovy „ , m) a o)“.
6. V § 46 odst. 5 věť první se slova „a m)“ nahrazují slovy „ , m) a o)“.
7. V § 46a odst. 2 se na konci písmene j) slovo „nebo“ zrušuje.
8. V § 46a odst. 2 se na konci písmene k) doplňuje slovo „nebo“.
9. V § 46a odst. 2 se za písmeno k) vkládá nové písmeno l), které zní:
„l) se cizinec dopustí přestupku vedeného v evidenci přestupků podle zákona o některých přestupcích, a to opakovaně třikrát za sebou v období 12 měsíců,“.
10. V § 46b odst. 2 se na konci písmene f) slovo „nebo“ zrušuje.
11. V § 46b odst. 2 se na konci písmene g) doplňuje slovo „nebo“.
12. V § 46b odst. 2 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:
„h) se držitel tohoto povolení dopustí přestupku vedeného v evidenci přestupků podle zákona o některých přestupcích, a to opakovaně třikrát za sebou v období 12 měsíců,“.

13. V § 46d odst. 2 se na konci písmene e) slovo „nebo“ zrušuje.
14. V § 46d odst. 2 se na konci písmene f) doplňuje slovo „nebo“.
15. V § 46d odst. 2 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) se výzkumný pracovník dopustí přestupku vedeného v evidenci přestupků podle zákona o některých přestupcích, a to opakovaně třikrát za sebou v období 12 měsíců,“.
16. V § 46f odst. 2 se na konci písmene e) slovo „nebo“ zrušuje.
17. V § 46f odst. 2 se na konci písmene f) doplňuje slovo „nebo“.
18. V § 46f odst. 2 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) se její držitel dopustí přestupku vedeného v evidenci přestupků podle zákona o některých přestupcích, a to opakovaně třikrát za sebou v období 12 měsíců,“.
19. V § 46g odst. 2 se na konci písmene g) slovo „nebo“ zrušuje.
20. V § 46g odst. 2 se na konci písmene h) doplňuje slovo „nebo“.
21. V § 46g odst. 2 se za písmeno h) vkládá nové písmeno i), které zní:

„i) se její držitel dopustí přestupku vedeného v evidenci přestupků podle zákona o některých přestupcích, a to opakovaně třikrát za sebou v období 12 měsíců,“.
22. V § 49a se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Není-li stanoveno jinak, použijí se na osobu bez státní příslušnosti ustanovení tohoto zákona vztahující se na občana třetí země.“.
23. V § 50 odst. 1 písm. a) se za slovo „policie“ vkládají slova „po ukončení řízení ve věci mezi-národní ochrany, má-li začít běžet doba k vycestování nebo byla-li doba k vycestování stanovena jiným členským státem Evropské unie, Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím nebo Švýcarskou konfederací a již došlo k jejímu uplynutí, a dále, postu-povalo-li ministerstvo podle čl. 38 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 (dále jen „azylové procedurální nařízení“),“.
24. Poznámka pod čarou č. 37 zní:

„³⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013.“.
25. V § 50a odst. 1 písm. b) a c) se slova „oprávnění k pobytu“ nahrazují slovy „povolení k pobytu podle čl. 2 odst. 16 Schengenského hraničního kodexu“.
26. V § 50a odst. 2 písmeno a) zní:

„a) cizinci staršímu 15 let, který využil možnosti dobrovolného návratu podle § 123a a byl nebo má být propuštěn z výkonu zabezpečovací detence, trestu odnětí svobody nebo domácího vězení, nebyl-li mu uložen trest vyhoštění a pobýval nebo pobývá na území pouze podle § 18 písm. d) bodu 1, nejsou-li splněny důvody pro vydání roz-hodnutí o správním vyhoštění,“.
27. V § 50a odst. 3 věte první se za slova „odstavce 2“ vkládají slova „prohlásí další pobyt cizince za neoprávněný a“ a věty čtvrtá a pátá se nahrazují větami „Není-li po uplynutí doby k vycestování v informačním systému smluvních států obsažen záznam o vycestování cizince, provede policie úkony směřující k výkonu rozhodnutí. Ustanovení § 118a se použije obdobně. Vydáním opráv-

nění k pobytu platnost rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 zaniká; oprávněním k pobytu podle zákona o azylu je průkaz o povolení k pobytu.“.

28. V § 50a se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Řízení o povinnosti opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace je zastaveno dnem, kdy ministerstvo rozhodlo ve věci mezinárodní ochrany a současně cizinci stanovilo povinnost opustit území vycestování.

(7) V rozhodnutí o povinnosti opustit území nebo území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace policie cizince poučí o skutečnostech podle čl. 38 odst. 1 písm. e) azylového procedurálního nařízení.“.

29. V § 56 odst. 1 se na konci písmene m) slovo „nebo“ zrušuje.

30. V § 56 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno o), které zní:

„o) se cizinec dopustí přestupku vedeného v evidenci přestupků podle zákona o některých přestupcích, a to opakovaně třikrát za sebou v období 12 měsíců.“.

31. V § 62 odst. 1 a v § 76 písm. b) se za slovo „vyhoštění¹⁰⁾“ vkládají slova „nebo trest za spáchání trestného činu uvedeného v § 80 odst. 1 trestního zákoníku“.

32. V § 63 odst. 1 se číslo „60“ nahrazuje číslem „90“.

33. V § 68 odst. 2 písm. b) se slova „podle zákona o azylu“ nahrazují slovy „ , pokud se na ně zákon o azylu již nevztahuje“.

34. Na konci § 97 se doplňuje věta „Povinnost sdělit číslo cestovního dokladu a víza neplatí, jde-li o ubytování cizince, který není držitelem cestovního dokladu a kterému úhradu nákladů spojených s dobrovolným návratem podle tohoto zákona nebo podle zákona o azylu zajišťuje ministerstvo.“.

35. V § 103 písm. a) se za slovo „se“ vkládá slovo „nejpozději“.

36. V § 103 písm. b) se za slova „kartu trvalého pobytu“ vkládají slova „ , nejedná-li se o cizince podle § 97 věty druhé,“.

37. V § 103 písm. k) se za slovo „s“ vkládají slova „prvotním prověřováním,“.

38. V § 103 písm. l) se za slovo „se“ vkládají slova „v souvislosti s prvotním prověřováním a“.

39. Na konci § 103 se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno w), které zní:

„w) vycestovat z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království nebo Švýcarské konfederace nebo z území, vznikla-li mu povinnost vycestovat jen z území, ve lhůtě stanovené ve výjezdním příkazu, anebo nebyl-li mu výjezdní příkaz udělen, nejpozději do uplynutí oprávněného pobytu na území nebo do 30 dnů ode dne pravomocného ukončení řízení, kterým došlo k ukončení oprávněného pobytu na území.“.

40. V nadpisu § 105 se slova „ , ústavu pro výkon zabezpečovací detence, vazební věznice a věznice“ nahrazují slovy „a Vězeňské služby České republiky“.

41. V § 105 odstavec 2 zní:

„(2) Vězeňská služba České republiky neprodleně informuje místně příslušný odbor cizi-

necké policie o rozhodnutí o propuštění cizince z výkonu zabezpečovací detence nebo trestu odnětí svobody a dále nejméně šest měsíců před očekávaným ukončením výkonu trestu odnětí svobody odsouzeného, který je občanem třetí země a nemá uložen trest vyhoštění, o předpokládaném dni ukončení výkonu jeho trestu.“.

42. V § 118 odst. 1 větě první se slova „cizince na území“ nahrazují slovy „cizince a prohlášení jeho dalšího pobytu za neoprávněný“, na konci textu věty první se doplňují slova „ , Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace“ a věta druhá se zrušuje.
43. V § 118 odst. 3 se věty pátá a šestá nahrazují větou „Není-li po uplynutí doby k vycestování v informačním systému smluvních států obsažen záznam o vycestování cizince, provede policie úkony směřující k výkonu rozhodnutí.“.
44. V § 118 se doplňuje odstavec 9, který zní:
„(9) V rozhodnutí o správním vyhoštění policie občana třetí země poučí o skutečnostech podle čl. 38 odst. 1 písm. e) azylového procedurálního nařízení.“.
45. Za § 118 se vkládá nový § 118a, který včetně nadpisu zní:

„§ 118a

Prodlení doby k vycestování

- (1) Policie prodlouží dobu k vycestování, která dosud neuplynula, a to až na 180 dní, vyznačením razítka do cestovního dokladu cizince, shledá-li na základě jeho podnětu závažné důvody pro její prodloužení. V případě, že cizinec není držitelem cestovního dokladu, razítko se vyznačí na rozhodnutí, kterým byla stanovena doba k vycestování.
 - (2) Cizinec musí v podnětu uvést a doložit závažné důvody pro prodloužení doby k vycestování a způsob elektronické komunikace za účelem vyrozumění o výsledku posouzení.
 - (3) Na podnět cizince policie zohlední zejména dobu jeho pobytu na území, pobyt jeho nezletilých dětí plnění povinnou školní docházku na území a existenci jiných rodinných nebo společenských vazeb na území.
 - (4) Neprodlouží-li policie dobu k vycestování, cizince vyrozumí sdělením a zároveň ho informuje pomocí prostředků elektronické komunikace; odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“.
46. V § 119 odst. 1 písm. c) se na konci bodu 2 slovo „nebo“ zrušuje.
47. V § 119 odst. 1 se na konci písmene c) tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se bod 4, který zní:
„4. byl-li nebo má-li být propuštěn z výkonu zabezpečovací detence, trestu odnětí svobody nebo domácího vězení, nebyl-li mu uložen trest vyhoštění, a pobýval nebo pobývá na území pouze podle § 18 písm. d) bodu 1, a neposkytuje nebo v minulosti neposkytoval policii v řízení podle tohoto zákona dostatečnou součinnost nebo je důvodné nebezpečí, že by po propuštění mohl narušit veřejný pořádek.“.
48. V § 119a odstavec 4 zní:
„(4) Rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119, rozhodnutí podle § 50a nebo rozhodnutí o povinnosti opustit území vycestování podle zákona o azylu nelze vykonat, jde-li

o cizince, který požádal o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území nebo mu takové povolení bylo vydáno. Řízení podle věty první, které nebylo ukončeno před vydáním povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území, policie nebo ministerstvo zastaví.“.

49. V § 119a odst. 6 větě první se za slovo „pobytu,“ vkládají slova „z moci úřední“ a za slovo „pokud“ se vkládají slova „zjistí, že již“.
50. V § 120a odstavec 1 zní:
- „(1) Policie si v rámci rozhodování o správním vyhoštění vyžádá závazné stanovisko ministerstva, zda vycestování cizince je možné (§ 179).“.
51. V § 120a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:
- „(2) Závazné stanovisko se nevyžaduje, není-li podle poznatků policie vycestování cizince možné. Závazné stanovisko se dále nevyžaduje, a vycestování cizince je tak možné,
- a) rozhoduje-li policie o správním vyhoštění občana třetí země a občan třetí země výslovně uvede, že jeho vycestování je možné,
 - b) pochází-li občan třetí země z bezpečné země původu podle zákona o azylu a neuvedl-li individuální skutečnosti a okolnosti týkající se jeho osoby svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí podle § 179,
 - c) opustil-li občan třetí země během řízení o správním vyhoštění území nebo území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace,
 - d) jde-li o správní vyhoštění z území, nebo
 - e) jde-li o občana Evropské unie.“.

Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 3 až 11.

52. V § 120a odst. 3 se za slovo „vydá“ vkládají slova „prvním úkonem v řízení“.
53. V § 120a se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Ministerstvo může v závazném stanovisku pouze odkázat na řízení ve věci mezinárodní ochrany a rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, včetně řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí a rozsudek, pokud nedošlo k podstatné změně okolností, které byly v rámci těchto řízení ministerstvem nebo soudem posuzovány.“.
54. V § 120a odst. 5 se slova „nebo 2“ nahrazují slovy „až 3“.
55. V § 120a odst. 10 se slova „6 a 7“ nahrazují slovy „7 a 8“.
56. V § 123a odst. 1 písm. d) se slova „marném uplynutí lhůty pro“ zrušují.
57. V § 124 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „jehož správním vyhoštění“ vkládají slova „nebo trestu vyhoštění“.
58. V § 124 odst. 1 písmeno b) zní:
- „b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění nebo je zde riziko útěku; ustanovení § 129 odst. 4 se použije obdobně,“.
59. V § 124 odst. 1 písm. c) se slova „z území“ zrušují a na konci textu písmene se doplňují slova „nebo nevycestoval z území na základě výzvy soudu k vycestování podle trestního řádu“.
60. V § 124a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:
- „(2) Nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie může zajistit občana třetí země za účelem dokončení prvotního prověřování podle § 6, a to nejdéle na

7 dní; celková doba omezení osoby, včetně zajištění podle § 27 odst. 4 zákona o policii, nesmí překročit 7 dní od okamžiku omezení osobní svobody.“.

61. V § 124b odst. 1 se na konci písmene b) slovo „nebo“ zrušuje.

62. V § 124b odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) cizinci bylo vydáno rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany v azylovém řízení na hranicích a nemá již právo setrvat na území, jsou-li splněny podmínky pro zajištění podle čl. 5 odst. 2 nebo 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1349; riziko útěku policie hodnotí podle § 129 odst. 4, nebo“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

63. V § 124b se odstavec 6 zrušuje.

64. V § 129 odstavec 4 zní:

„(4) Policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie³⁷⁾), pouze pokud existuje riziko útěku. Za riziko útěku se považuje, pokud cizinec

- a) neoprávněně vstoupil na území jiného členského státu nebo se o to pokusil, a to i překročením hranic se třetími státy,
- b) vyhnul se již dříve předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie³⁷⁾) nebo návratu,
- c) pokusil se o útěk,
- d) vyjádřil úmysl nerespektovat rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie³⁷⁾) nebo jiné rozhodnutí o návratu, anebo je takový úmysl zjevný z jeho jednání,
- e) bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie³⁷⁾) přímo nesousedícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území,
- f) bylo mu jiným státem vydáno rozhodnutí o návratu,
- g) nerespektuje nebo v minulosti nerespektoval rozhodnutí o návratu se stanovenou dobou pro dobrovolný odjezd, nebo zákaz vstupu,
- h) nespolupracuje nebo nespolupracoval během řízení souvisejících s jeho neoprávněným pobytem na území nebo během řízení ve věci mezinárodní ochrany, včetně řízení o žalobě,
- i) používá nebo v minulosti použil padělané nebo pozměněné cestovní doklady, povolení k pobytu, víza nebo jiné doklady osvědčující podmínky vstupu, nebo cestovní doklady, povolení k pobytu, víza nebo jiné doklady osvědčující podmínky vstupu zničil,
- j) používá nebo v minulosti používal jiná jména a příjmení s úmyslem uvést orgány veřejné moci v omyl nebo poskytl další nepravdivé informace, nebo
- k) odmítl poskytnout údaje podle § 177 odst. 2.“.

65. V § 132a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Policisté mohou vstupovat do části s mírným režimem zajištění z důvodu preventivního působení při předcházení narušení veřejného pořádku, porušování vnitřního řádu zařízení nebo při ochraně života, zdraví a majetku; do prostor, ve kterých jsou ubyto-

vány děti, mohou policisté z důvodu preventivního působení vstupovat pouze výjimečně.“.

66. V § 141 odst. 1 se slova „stavu nebo“ nahrazují slovem „stavu,“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „a výsledku předběžného posouzení zranitelnosti podle čl. 12 nařízení o prověřování“.
67. V § 141 se doplňuje odstavec 4, který zní:
- „(4) Rodině s nezletilým dítětem se určí samostatný pokoj pro ubytování, který je uzpůsoben věku dítěte.“.
68. V § 160 odst. 2 písm. a) se číslo „50“ nahrazuje číslem „75“ a slova „přihlašovacího tiskopisu, který se uchovává“ se nahrazují slovy „elektronických nebo listinných údajů z přihlašovacího tiskopisu, které se uchovávají“.
69. V § 163 odst. 1 písm. x) se za slovo „území“ vkládají slova „nebo území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace“.
70. V § 163 odst. 2 písmeno e) zní:
- „e) v zařízení v části s mírným režimem zajištění preventivně působí při předcházení narušení veřejného pořádku, porušování vnitřního řádu zařízení a při ochraně života, zdraví a majetku a zabezpečuje vnější ostrahu; v části s přísným režimem zabezpečuje vnější a vnitřní ostrahu,“.
71. V § 163 odst. 2 se na konci písmene i) slovo „a“ zrušuje.
72. V § 163 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena k) a l), která znějí:
- „k) provádí prvotní prověřování a
- l) rozhoduje o zpětném přemístění občana třetí země z území a přijímá občana třetí země zpět na území podle čl. 23a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399.“.
73. V § 163 odst. 3 větě první se slova „a b)“ nahrazují slovy „ , b), d), f) až h) a k)“.
74. V § 164 odst. 1 písm. i) se slova „uložení povinnosti“ nahrazují slovem „povinnosti“ a za slovo „území“ se vkládají slova „nebo území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace“.
75. V § 164 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:
- „(2) Odbor cizinecké policie dále
- a) provádí prvotní prověřování a
- b) rozhoduje o zpětném přemístění občana třetí země z území a přijímá občana třetí země zpět na území podle čl. 23a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

76. V § 167 odst. 1 se na konci písmene p) slovo „a“ zrušuje.
77. V § 167 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „ , a“ a doplňuje se písmeno r), které zní:
- „r) v zařízení při výkonu ostrahy podle § 163 odst. 2 písm. e) při důvodném podezření, že osoba, která vstupuje do zařízení do části s mírným nebo přísným režimem nebo se v něm nachází, má u sebe zbraň nebo jinou věc, kterou by mohla narušit výkon

zajištění, nebo kterou neoprávněně vynáší, provést její osobní prohlídku a takovou zbraň nebo jinou věc odebrat. Může přijímat i jiná opatření nezbytná k tomu, aby do zařízení do části s mírným nebo přísným režimem nebyly vnášeny nebo dopravovány věci, které by mohly narušit výkon zajištění.“.

78. V § 167a se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Policie je orgánem provádějícím prvotní prověřování občanů třetích zemí podléhajících tomuto prověřování a postupuje při tom podle nařízení o prověřování a podle § 6 a 11.“.

79. V § 169f odst. 4 se slova „oprávnění k pobytu“ nahrazují slovy „vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území nebo dlouhodobého víza za obdobným účelem“.

80. Za § 169u se vkládá nový § 169v, který zní:

„§ 169v

V řízení o povinnosti opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace nebo o správním vyhoštění policie cizince vyslechne. Odmítne-li cizinec vypovídat nebo se bez náležité omluvy nedostaví na předvolání, policie další podklady týkající se nemožnosti vycestování a přiměřenosti neobstarává a posoudí důvody, pro které nelze rozhodnutí vydat na základě dosud shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí. Policie cizince před výsledkem poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi nebo nedostavení se na předvolání.“.

81. V § 170 odstavec 2 zní:

„(2) Proti rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území a rozhodnutí o povinnosti opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace lze podat odvolání do 10 dnů; jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění cizince mladšího 18 let, činí lhůta pro odvolání 15 dnů. Odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění a rozhodnutí o povinnosti opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace má vždy odkladný účinek.“.

82. V § 170 se odstavce 3 a 4 zrušují.

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 3 až 5.

83. V § 170 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Jde-li o postup podle čl. 37 poslední věty azylového procedurálního nařízení, rozhodnutí o povinnosti opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a rozhodnutí o správním vyhoštění nabývá právní moci doručením a odvolání není přípustné.“.

84. V § 172 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Žaloba proti rozhodnutí o povinnosti opustit území nebo území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace nebo o správním vyhoštění musí být podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout.“.

- (3) Žaloba proti rozhodnutí podle odstavce 2 má odkladný účinek na vykonatelnost rozhodnutí; to neplatí, pokud byl cizinec vyhoštěn z důvodu ohrožení bezpečnosti státu nebo jde-li o rozhodnutí o povinnosti opustit území.“.
85. V § 172 odst. 8 se za slovo „rozhodnutí“ vkládají slova „o povinnosti opustit území nebo území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace nebo“.
86. V § 173 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:
- „(2) Cizinec pobývajícím na území pouze podle § 18 písm. d) bodů 1 a 2 je pro účely vedení řízení podle § 50a nebo 118 cizincem, který nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky vstupu uvedené v čl. 6 Schengenského hraničního kodexu nebo jiné podmínky vstupu nebo pobytu na území nebo území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace.“.
87. V § 177 odst. 3 se na konci textu věty první doplňují slova „; o tomto musí být cizinec předem poučen“ a věta poslední se zrušuje.
88. V § 177 se doplňuje odstavec 4, který zní:
- „(4) Policie je oprávněna za účelem zjištění totožnosti vyzvat cizince, aby jí zpřístupnil informace, včetně osobních údajů, přístupné pomocí elektronického komunikačního zařízení nebo uložené na nosiči informací, které mu byly odňaty. Policie je oprávněna si do elektronického komunikačního zařízení nebo do nosiče informací zjednat přístup, lze-li se důvodně domnívat, že lze jejich pomocí zjistit jeho totožnost, pokud ji nebylo možné zjistit jinak a cizinec odmítl informace zpřístupnit na výzvu policie; o tomto musí být cizinec předem poučen. Získané informace policie může zpracovávat pouze v rozsahu nezbytném pro zjištění totožnosti cizince.“.
89. V § 178d odst. 1 se za slovo „vyhoštění“ vkládají slova „a výkonu trestu vyhoštění“.
90. V § 178d se doplňuje odstavec 3, který zní:
- „(3) Policie bez zbytečného odkladu informuje Veřejného ochránce práv o každém zahájení úkonů prvotního prověřování a pro účely monitorování v souvislosti s prvotním prověřováním poskytuje pověřenému zaměstnanci Kanceláře Veřejného ochránce práv nezbytnou součinnost.“.
91. V § 179 odst. 3 písm. b) se slovo „zločin“ nahrazuje slovy „trestný čin“.
92. § 180c včetně nadpisu zní:

„§ 180c

Nezletilý cizinec bez doprovodu

Pro účely tohoto zákona se rozumí nezletilým cizincem bez doprovodu cizinec mladší 18 let, který přichází na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, jež za ni podle práva nebo praxe České republiky odpovídá, a to po dobu, po kterou se tento nezletilý cizinec bez doprovodu skutečně nenachází v péči takové dospělé osoby, včetně nezletilé osoby, která je po vstupu na území členských států ponechána bez doprovodu.“.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. V řízeních podle zákona č. 326/1999 Sb., zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provádí správní orgány jednotlivé úkony podle ustanovení upravujících vedení řízení uvedených v zákoně č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni provádění příslušného úkonu.
2. V řízeních podle zákona č. 326/1999 Sb., zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provádí správní orgány jednotlivé úkony podle ustanovení upravujících vedení řízení uvedených v zákoně č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ke dni provádění příslušného úkonu.
3. Právo účastníka řízení podat žalobu proti rozhodnutí policie a způsob projednání takové žaloby soudem se řídí ustanoveními zákonů č. 326/1999 Sb. a č. 150/2002 Sb., ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí žalobou napadaného rozhodnutí správního orgánu.
4. Ustanovení § 50a odst. 1, § 68 odst. 2 písm. b), § 119a odst. 6, § 120a a 169v zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona užití i v řízeních zahájených podle zákona č. 326/1999 Sb. přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. V

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 167/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 459/2000 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 47/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 340/2006 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 57/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 270/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 59/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 369/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 44/2013 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 238/2013 Sb., zákona č. 60/2014 Sb., zákona č. 109/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 256/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 1/2015 Sb., zákona č. 200/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 66/2017 Sb., zákona č. 150/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 231/2017 Sb., zákona č. 290/2017 Sb., zákona č. 282/2018

Sb., zákona č. 45/2019 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 262/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 165/2020 Sb., zákona č. 205/2020 Sb., zákona č. 538/2020 Sb., zákona č. 540/2020 Sb., zákona č. 569/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 274/2021 Sb., zákona č. 363/2021 Sb., zákona č. 371/2021 Sb., zákona č. 221/2022 Sb., zákona č. 314/2022 Sb., zákona č. 366/2022 Sb., zákona č. 167/2023 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 456/2023 Sb., zákona č. 163/2024 Sb., zákona č. 417/2024 Sb., zákona č. 38/2025 Sb., zákona č. 77/2025 Sb., zákona č. 152/2025 Sb., zákona č. 218/2025 Sb., zákona č. 236/2025 Sb., zákona č. 288/2025 Sb., zákona č. 289/2025 Sb. a zákona č. 290/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 písm. o) se slova „3 až“ zrušují.
2. V § 7 odst. 1 písmeno p) zní:
„p) nezletilé žadatele o udělení mezinárodní ochrany, pokud nejsou zaměstnanci nebo osobami samostatně výdělečně činnými podle § 5,“.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Osoba, která se pro účely veřejného zdravotního pojištění považuje za osobu s trvalým pobytem podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a která se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona již za takovou osobu nepovažuje, zůstává nadále pojištěna v systému veřejného zdravotního pojištění, a to po dobu řízení, pro které se za takovou osobu podle zákona č. 325/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, považovala, nebo, pokud se takové řízení nevede, do konce kalendářního měsíce následujícího po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky

Čl. VII

V zákoně č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky, ve znění zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 243/2016 Sb., se za § 5 vkládají nové § 5a až 5d, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 5 a 6 znějí:

„§ 5a

Potvrzení o pobytu osoby se zvláštním statutem

- (1) Potvrzení o pobytu osoby se zvláštním statutem (dále jen „potvrzení“) je veřejnou listinou platnou pouze na území České republiky.
- (2) Potvrzení vydá Ministerstvo obrany osobě se zvláštním statutem (dále jen „držitel“), která pobývá na území České republiky v režimu mezinárodní smlouvy, jíž se řídí právní poměry ozbrojených sil jiných států na území České republiky, anebo v režimu tohoto zákona.
- (3) Potvrzení vydává Ministerstvo obrany na základě písemné žádosti orgánů vysílajícího státu nebo příslušné mezinárodní organizace.

- (4) Potvrzení osvědčuje, že jeho držitel je oprávněn pobývat na území České republiky a že jeho právní poměry na území České republiky se řídí mezinárodní smlouvou anebo tímto zákonem.
- (5) Potvrzení obsahuje zejména
 - a) údaje o totožnosti držitele,
 - b) číslo cestovního pasu nebo osobní identifikační karty držitele,
 - c) místo pobytu držitele na území České republiky, nepožádá-li orgán vysílajícího státu nebo mezinárodní organizace o neuvedení tohoto údaje,
 - d) dobu platnosti potvrzení,
 - e) fotografii držitele.
- (6) Při předání potvrzení Ministerstvo obrany držitele písemně poučí o nezbytnosti neprodleně mu hlásit změnu údajů uvedených v potvrzení, jeho ztrátu nebo odcizení.
- (7) Náklady spojené s vydáváním potvrzení hradí Ministerstvo obrany.
- (8) Vzor potvrzení stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 5b

Doba platnosti potvrzení

- (1) Doba platnosti potvrzení stanoví Ministerstvo obrany podle délky předpokládaného pobytu na území České republiky. Potvrzení lze vydat opakovaně.
- (2) Platnost potvrzení skončí
 - a) uplynutím doby v něm uvedené,
 - b) ukončením platnosti právního předpisu anebo mezinárodní smlouvy, která upravuje právní poměry držitele potvrzení,
 - c) ukončením uplatnění takového právního předpisu anebo mezinárodní smlouvy na držitele potvrzení, nebo
 - d) ohlášením jeho ztráty, odcizení nebo zničení.
- (3) V případě ztráty, zničení, odcizení nebo poškození potvrzení, při změně údajů v potvrzení uvedených nebo v případě prodloužení pobytu držitele potvrzení na území České republiky vydá Ministerstvo obrany na základě žádosti orgánů vysílajícího státu nebo příslušné mezinárodní organizace potvrzení nové. Potvrzení, jehož platnost skončila podle odstavce 3, je držitel povinen Ministerstvu obrany odevzdat.

§ 5c

Průkaz o oprávnění k pobytu

- (1) Průkaz o oprávnění k pobytu (dále jen „průkaz“) je veřejnou listinou, kterou Ministerstvo obrany vydá osobě, která pobývá na území České republiky v režimu mezinárodní smlouvy, jíž se řídí právní poměry ozbrojených sil jiných států na území České republiky, anebo v režimu tohoto zákona, a která není občanem České republiky ani jiného členského státu Evropské unie nebo státu, který je vázán mezinárodní smlouvou sjednanou s Evropskou unií, z níž mu vyplývá právo na volný pohyb rovnocenné takovému právu občanů Evropské unie, nebo občanem státu, který je vázán Dohodou o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „osoba“).

- (2) Průkaz vydává Ministerstvo obrany na základě písemné žádosti orgánů vysílajícího státu nebo příslušné mezinárodní organizace. Průkaz vydává Ministerstvo obrany v podobě jednotného vzoru stanoveného přímo použitelným předpisem Evropské unie⁵⁾ jako samostatný doklad obsahující nosič dat s biometrickými údaji, jimiž jsou údaje o zobrazení obličeje a údaje o otiscích prstů. Průkaz osvědčuje oprávnění osoby k dlouhodobému pobytu na území České republiky.
- (3) Osobě mladší 6 let, pokud přímo použitelný předpis Evropské unie nestanoví odlišnou věkovou hranici, nebo osobě, u níž není možné pořídit otisky prstů rukou z důvodů anatomických nebo fyziologických změn, popřípadě zdravotního postižení prstů rukou, se vydá průkaz, v němž jsou z biometrických údajů zpracovány pouze údaje o zobrazení obličeje. V nosiči dat je v tomto případě uveden údaj, že nosič dat neobsahuje otisky prstů rukou.
- (4) Ministerstvo obrany pořídí biometrické údaje osoby a její podpis, určený k dalšímu digitálnímu zpracování; podpis se nepořídí, pokud osobě v jeho provedení brání těžko překonatelná překážka.
- (5) Průkaz obsahuje údaje stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie⁵⁾. Ministerstvo obrany v průkazu v rubrice druh povolení vyznačí záznam „DLOUHODOBÝ POBYT“. Ministerstvo obrany dále vyznačí v průkazu údaj o právním předpisu, který upravuje právní poměry osoby, a o tom, že má osoba volný přístup na trh práce, vyplývá-li toto oprávnění držitele průkazu z jiného právního předpisu, a dále adresu místa pobytu osoby na území České republiky, nepožádá-li orgán vysílajícího státu nebo mezinárodní organizace o neuvedení tohoto údaje.
- (6) Při předání průkazu Ministerstvo obrany osobu písemně poučí o podmínkách užívání průkazu tak, aby nedošlo k jeho poškození nebo zneužití, a o nezbytnosti neprodleně mu hlásit změnu údajů v průkazu uvedených, jeho ztrátu nebo odcizení.
- (7) Při předání průkazu Ministerstvo obrany ověří správnost osobních údajů uvedených ve vydávaném průkazu, funkčnost nosiče dat s biometrickými údaji a správnost v něm zpracovávaných biometrických údajů. V případě zjištění nefunkčnosti nosiče dat s biometrickými údaji, popřípadě zjištění nesprávnosti v něm zpracovávaných osobních údajů, nebo v případě zjištění nesprávnosti osobních údajů zpracovávaných v průkazu, se osobě vydá nový průkaz.
- (8) Biometrické údaje lze využívat pro ověřování pravosti průkazu a ověření totožnosti držitele průkazu, a to porovnáním biometrických údajů zpracovávaných v nosiči dat s aktuálně zobrazenými biometrickými údaji osoby pořízenými v průběhu prokazování totožnosti s pomocí technického zařízení.
- (9) Náklady spojené s vydáváním průkazu hradí Ministerstvo obrany.
- (10) Na držitele průkazu se právní předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění nevztahují⁶⁾.

§ 5d

Doba platnosti průkazu

- (1) Doba platnosti průkazu stanoví Ministerstvo obrany podle délky předpokládaného pobytu osoby na území České republiky. Průkaz lze vydat opakovaně.
- (2) Platnost průkazu skončí
 - a) uplynutím doby v něm uvedené,
 - b) ukončením platnosti právního předpisu anebo mezinárodní smlouvy, která upravuje právní poměry osoby,
 - c) ukončením uplatnění takového právního předpisu anebo mezinárodní smlouvy na osobu, nebo
 - d) ohlášením jeho ztráty, odcizení nebo zničení.
- (3) V případě ztráty, zničení, odcizení nebo poškození průkazu, při změně údajů v průkazu uvedených nebo v případě prodloužení pobytu držitele průkazu na území České republiky vydá Ministerstvo obrany na základě žádosti orgánů vysílajícího státu nebo příslušné mezinárodní organizace průkaz nový. Průkaz, jehož platnost skončila podle odstavce 3, je osoba povinna Ministerstvu obrany odevzdat.
 - ⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, v platném znění.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1954 ze dne 25. října 2017, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí.
 - ⁶⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.“

ČÁST PÁTÁ**Změna zákona o veřejném ochránci práv
a o ochránci práv dětí****Čl. VIII**

Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv a o ochránci práv dětí, ve znění zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 198/2017 Sb., zákona č. 365/2017 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 448/2024 Sb. a zákona č. 77/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 1a odst. 1 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které včetně poznámek pod čarou č. 12 a 13 zní:
 - „e) plní úkoly monitorovacího mechanismu v souvislosti s prvotním prověřováním cizinců a azylovým řízením na hranicích podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356¹²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348¹³⁾,

¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817.

¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU.“.

Dosavadní písmena e) až g) se označují jako písmena f) až h).

2. V § 1b se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Působnost veřejného ochránce práv podle § 1a odst. 1 písm. e) se vztahuje na orgány veřejné moci, které jsou příslušné k provádění prvotního prověřování cizinců a k vedení azylového řízení na hranicích.“.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

3. V § 2a odst. 1 větě poslední se slova „e) až g)“ nahrazují slovy „f) až h)“.
4. V § 21c odst. 1 větě druhé se slova „a pro výkon působnosti podle § 1a odst. 1 písm. d)“ zrušují.
5. V § 21c se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

6. V § 21c odst. 2 větě první se slova „zařízení,“ nahrazují slovy „zařízení nebo“ a slova „nebo po provedeném sledování vyhoštění“ se zrušují.
7. Za § 21c se vkládá nový § 21ca, který včetně nadpisu zní:

„§ 21ca

Sledování prvotního prověřování cizinců, azylového řízení na hranicích a vyhoštění

- (1) Veřejný ochránce práv sleduje dodržování práv v souvislosti s prvotním prověřováním cizinců a vedením azylového řízení na hranicích podle a v rozsahu čl. 10 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 a čl. 43 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348.
- (2) Veřejný ochránce práv sleduje zajištění cizinců a výkon správního vyhoštění, předání nebo průvozu zajištěných cizinců a výkon trestu vyhoštění cizinců, kteří byli vzati do vyhošťovací vazby nebo kteří vykonávají trest odnětí svobody, na který má navázat trest vyhoštění.
- (3) V souvislosti s plněním úkolů podle odstavců 1 a 2 je veřejný ochránce práv oprávněn provádět kontroly na místě a být přítomen všem prováděným úkonům. Pro provádění kontrol na místě se dále použijí § 15 odst. 1 písm. a) až c), § 15 odst. 2 písm. a) až c), § 15 odst. 4 a § 16 obdobně.
- (4) Veřejný ochránce práv po provedení kontroly nebo několika kontrol na místě vypracuje zprávu o svých zjištěních. Součástí této zprávy mohou být doporučení nebo návrhy opatření k nápravě.
- (5) Veřejný ochránce práv vyzve úřady, jejichž postupem se zabýval, aby se k jeho zprávě, doporučením nebo návrhům na opatření k nápravě vyjádřily v jím stanovené lhůtě. Takto může veřejný ochránce práv vyzvat i další příslušné úřady. Shledá-li veřejný ochránce práv jejich vyjádření dostatečnými, příslušné úřady o tom vyrozumí. Jinak

veřejný ochránce práv po obdržení vyjádření nebo po marném uplynutí lhůty může postupovat obdobně podle § 20 odst. 2.

- (6) V případě nesplnění povinnosti součinnosti může veřejný ochránce práv postupovat obdobně podle § 20 odst. 2.“.

8. V § 25 odstavec 8 zní:

- „(8) Vyžaduje-li plnění úkolu odborné znalosti, které zaměstnanci Kanceláře nemají, může veřejný ochránce práv, ochránce práv dětí a jejich zástupce pověřit jinou vhodnou fyzickou osobu, aby se se zaměstnancem Kanceláře podílela na úkonu, ke kterému nemají zaměstnanci Kanceláře odborné znalosti. Ustanovení § 7 odst. 2 a 3 platí obdobně.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Čl. IX

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 59/2006 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 378/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 151/2011 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 115/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 223/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 82/2015 Sb., zákona č. 267/2015 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 193/2017 Sb., zákona č. 202/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 205/2020 Sb., zákona č. 238/2020 Sb., zákona č. 403/2020 Sb., zákona č. 544/2020 Sb., zákona č. 36/2021 Sb., zákona č. 94/2021 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 284/2021 Sb., zákona č. 363/2021 Sb., zákona č. 314/2022 Sb., zákona č. 384/2022 Sb., zákona č. 152/2023 Sb., zákona č. 167/2023 Sb., zákona č. 281/2023 Sb., zákona č. 412/2023 Sb., zákona č. 242/2024 Sb., zákona č. 77/2025 Sb., zákona č. 152/2025 Sb., zákona č. 218/2025 Sb., zákona č. 236/2025 Sb., zákona 251/2025 Sb., zákona č. 270/2025 Sb. a zákona č. 290/2025 Sb., se mění takto:

1. Na konci nadpisu § 68 se doplňují slova „a při rozsáhlé mimořádné situaci v oblasti veřejného zdraví“.
2. V § 68 odst. 1 větě první se za slovo „zahraničí“ vkládají slova „a při rozsáhlé mimořádné situaci v oblasti veřejného zdraví podle čl. 25 odst. 1 písm. b) nebo čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399¹¹⁰⁾ (dále jen „rozsáhlá mimořádná situace v oblasti veřejného zdraví“)“.

3. Poznámka pod čarou č. 110 zní:

„¹¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), v platném znění.“.

4. Za § 68 se vkládá nový § 68a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 111 zní:

„§ 68a

Opatření při zajištění cizinců bez provedené zdravotní prohlídky

- (1) V případě, že Policie České republiky zajistí cizince, který neoprávněně pobývá na území České republiky, a zjistí, že u cizince nebylo podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU)¹¹¹⁾ (dále jen „nařízení o prověřování“) provedeno prvotní prověřování, ač provedeno být mělo, provede zdravotní prohlídku podle nařízení o prověřování pracovník místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, který absolvoval zdravotnické vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti vzdělávání všeobecné lékařství, v oblasti vzdělávání zdravotnické obory se zaměřením na přípravu odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví, v oboru všeobecná sestra nebo zdravotnický záchranář.
- (2) Zdravotní prohlídka podle odstavce 1 se provádí zpravidla v místě, kde je cizinec zajištěn, nebo u místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, a to za účelem orientačního zjištění potřeby poskytnutí zdravotních služeb zadrženému cizinci a zjištění potřeby izolace takové osoby z důvodu ochrany veřejného zdraví, a to v rozsahu posouzení přítomnosti vnějších a pozorovatelných příznaků infekčního a parazitárního onemocnění u jeho osoby nebo posouzení jejího vnějšího stavu vyžadujícího poskytnutí zdravotních služeb. O výsledku prohlídky vyhotoví místně příslušný orgán ochrany veřejného zdraví na místě záznam a předá jej Policii České republiky, která osobu zajistila.
- (3) Zdravotní prohlídku podle odstavce 2 provede pracovník místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví bez zbytečného odkladu tak, aby neohrozil provedení ostatních úkonů Policie České republiky v době zajištění podle zákona o policii.
- (4) Další postup vůči cizinci v souladu s jinými právními předpisy a s nařízením o prověřování na základě vyhotoveného záznamu o zdravotní prohlídce podle odstavce 2 zajistí v rámci svých oprávnění Policie České republiky.

¹¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817.“.

5. V § 80 odst. 1 písm. h) se za slovo „onemocnění“ vkládají slova „a při rozsáhlé mimořádné situaci v oblasti veřejného zdraví“.

6. V § 80 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno za), které zní:

„za) v případě rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví zašle Ministerstvu vnitra návrh na dočasné znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic, je-li takové opatření nezbytné.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna soudního řádu správního

Čl. X

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění zákona č. 192/2003 Sb., zákona č. 22/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 118/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 294/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 130/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 322/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 365/2017 Sb., zákona č. 38/2019 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 77/2021 Sb., zákona č. 218/2021 Sb., zákona č. 284/2021 Sb., zákona č. 152/2023 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 349/2023 Sb., zákona č. 89/2024 Sb., zákona č. 268/2024 Sb., zákona č. 448/2024 Sb., zákona č. 77/2025 Sb., zákona č. 152/2025 Sb. a zákona č. 269/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odstavec 5 zní:

„(5) Asistent soudce je oprávněn podílet se na rozhodovací činnosti soudu v rozsahu stanoveném pro vyšší soudní úředníky zákonem o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství, jehož ustanovení se na asistenta soudce použijí přiměřeně.“.

2. V § 16 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „nebo jím pověřený člen senátu“.

3. V § 31 odst. 2 se slovo „Ve“ nahrazuje slovy „Specializovaný samosoudce rozhoduje o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu a ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu ve“, za slova „pěstounské péče,“ se vkládají slova „náhradního výživného,“, za slova „100 000 Kč,“ se vkládají slova „bodového hodnocení porušení povinnosti evidovaného v registru řidičů,“, za slova „krátkodobého víza,“ se vkládají slova „dočasné ochrany,“ a na konci odstavce se slova „ , rozhoduje specializovaný samosoudce“ zrušují.

4. V § 31 odst. 3 se slovo „tento“ zrušuje, za slova „předseda senátu“ se vkládají slova „ ; rozhodáním nebo činěním těchto úkonů může předseda senátu pověřit jiného člena senátu“.

5. V § 34 odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Nestanoví-li zákon jinak nebo nevylučuje-li to povaha procesního práva, má osoba zúčastněná na řízení stejná procesní práva a povinnosti jako účastník.“.

6. V § 37 odst. 2 se za slovo „předmětem,“ vkládají slova „včetně příloh“, slova „ , ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě“ se nahrazují slovy „v listinné nebo elektronické podobě“, věta druhá se zrušuje a na konci odstavce se doplňuje věta „Má-li osoba nebo její zástupce podle zvláštního zákona zpřístupněnu datovou schránku, která se zřizuje bez žádosti, činí tato osoba nebo její zástupce podání včetně příloh v elektronické podobě; není-li v odůvodněných případech možné takto učinit podání nebo takto zaslat přílohy, lze tak s uvedením důvodu učinit v listinné podobě.“.

7. V § 37 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 8 zní:

„(3) Z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Je-li podání ve věci samé činěno v elektronické podobě, je náležitost podpisu splněna jakýmkoliv způsobem, se kterým zvláštní zákon spojuje účinky vlastnoručního podpisu⁸⁾; to platí i pro jiná podání učiněná v elektronické podobě, stanoví-li to předseda senátu. Ten, kdo činí podání, (dále jen „podatel“) v podání uvede o své osobě jméno, příjmení, datum narození a bydliště, je-li fyzickou osobou, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, je-li právnickou osobou. Jiné osobní údaje uvede fyzická osoba jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. K podání musí být připojeny listiny, kterých se podatel dovolává. Podání v listinné podobě, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů.

⁸⁾ § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve znění zákona č. 261/2021 Sb.

§ 8 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

8. V § 42 odstavec 3 zní:

„(3) Je-li podání účastníka ve věci samé činěno v elektronické podobě a nelze-li z podání zjistit údaje potřebné k doručování, soud doručí výzvu k odstranění vady podání na elektronickou adresu, ze které takové podání soudu došlo. Za okamžik doručení výzvy se považuje desátý den od jejího odeslání soudem, není-li prokázáno dřívější doručení.“

9. V § 45 odst. 1 se slova „výpisy a opisy nebo žádat, aby mu byl takový výpis nebo opis vydán“ nahrazují slovy „kopie, výpisy a opisy nebo žádat, aby jim byla taková kopie, výpis nebo opis vydán, a to i v elektronické podobě“.

10. V § 46 odst. 1 písm. d) se slovo „tohoto“ zrušuje.

11. V § 46 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) návrh sleduje zjevné zneužití práva.“

12. V § 49 se na začátek odstavce 5 vkládá věta „Při jednání soud provádí dokazování.“

13. V § 49 se odstavec 10 zrušuje.

Dosavadní odstavce 11 až 14 se označují jako odstavce 10 až 13.

14. V § 49 odstavec 10 zní:

„(10) Není-li možné vyhlásit rozsudek po skončení jednání, které mu předcházelo, vyhlásí jej soud do deseti dnů po skončení tohoto jednání. Bude-li rozsudek vyhlašován ústně, oznámí předseda senátu na konci jednání účastníkům den a hodinu vyhlášení.“

15. V § 49 se odstavec 11 zrušuje.

Dosavadní odstavce 12 a 13 se označují jako odstavce 11 a 12.

16. V § 49 odst. 11 větě druhé se slova „se uchovává na trvalém nosiči dat, který“ zrušují, ve větě čtvrté se slovo „Soud“ nahrazuje slovy „Předseda senátu“ a věta poslední se nahrazuje větou „Osobní údaje se v protokolu uvádějí jen v nezbytně nutném rozsahu.“

17. V § 50 větě druhé se slovo „Soud“ nahrazuje slovy „Předseda senátu“.

18. V § 51 odst. 1 větě první se slova „to účastníci“ nahrazují slovy „lze ve věci rozhodnout jen na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit nebo které jsou jim známy, a účastníci to“.
19. V § 52 se doplňuje odstavce 3, který zní:
- „(3) Soud může určit s ohledem na konkrétní okolnosti řízení a jeho průběh okamžik, do kterého nejpozději mohou účastníci uvést nová tvrzení a označit důkazy k jejich prokázání. K později uvedeným tvrzením a označeným důkazům smí soud přihlídnout jen tehdy, jestliže nastaly po rozhodném dni nebo jestliže je účastník bez své viny nemohl včas uvést.“.
20. V § 54 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Rozsudek musí být vyhlášen jménem republiky a veřejně. Jakmile soud vyhlásí rozsudek, je jím vázán.“.
21. V § 54 se za odstavce 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:
- „(2) Rozsudek soud vyhláší ústně nebo vyvěšením jeho plného nebo zkráceného znění na úřední desce soudu po dobu čtrnácti dnů; den vyhlášení se na písemném vyhotovení rozsudku poznamená. Ve zkráceném znění soud uvede alespoň výrok a nosné důvody rozsudku. K ústnímu vyhlášení rozsudku není nutné ustanovit tlumočníka a účastníci se o něm nevyrozumívají samostatnými příписi.
- (3) Obsahuje-li rozsudek vyhlášený na úřední desce soudu zvláštní kategorii osobních údajů nebo je-li tento rozsudek vyhlášen ve věci mezinárodní ochrany, soud osobní údaje pro účely vyvěšení anonymizuje nebo učiní jiná vhodná opatření k jejich ochraně.“.
- Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 4 až 9.
22. V § 56 odst. 3 se za slova „donucení správního orgánu,“ vkládají slova „není-li předmětem řízení pouze určení jejich nezákonnosti,“ a za slova „svobody cizince,“ se vkládají slova „ledaže omezení osobní svobody již netrvá,“.
23. V § 59 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Nebude-li záloha složena, nemusí soud návrhu na provedení důkazu vyhovět; o tom musí být účastník poučen.“.
24. V § 60 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , ledaže se navrhovatel tohoto práva v zájmu uspokojení vzdal“.
25. V § 60 odst. 5 se za slova „má právo na náhradu“ vkládají slova „nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci, pokud bránila své právo, které jí vyplývalo z rozhodnutí nebo jiného úkonu napadeného žalobou. V ostatních případech má právo na náhradu“.
26. V § 62 odst. 1 se za slovo „osob“ vkládají slova „ , ledaže s tím tyto osoby vyslovily souhlas“.
27. V § 62 se doplňuje odstavce 6, který zní:
- „(6) Předseda senátu může poučit odpůrce o možnosti uspokojit navrhovatele. Přitom jej upozorní na právní úpravu a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu týkající se projednávané věci. Předseda senátu může také poučit navrhovatele o tom, že se může v zájmu uspokojení vzdát práva na náhradu nákladů řízení.“.
28. V § 65 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Za rozhodnutí se považuje také závazné stanovisko, které brání vydání povolení či souhlasu.“.
29. V § 68 se na konci písmene e) čárka nahrazuje tečkou a písmeno f) se zrušuje.

30. V § 71 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „ , a pokud se žalobci rozhodnutí neoznamuje, den, kdy se žalobce prokazatelně s rozhodnutím seznámil“.
31. V § 71 odst. 2 se za slova „napadeného rozhodnutí“ vkládají slova „a rozhodnutí správního orgánu vydaného v prvním stupni, bylo-li mu oznámeno“.
32. V § 72 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Pokud se žalobci rozhodnutí neoznamuje, běží tato lhůta ode dne, kdy se žalobce prokazatelně s rozhodnutím seznámil; nejpozději lze však žalobu podat do jednoho roku od právní moci napadeného rozhodnutí.“.
33. V § 75 odst. 2 se slova „a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví“ zrušují a na konci odstavce 2 se doplňují věty „Před rozhodnutím o námitce soud umožní správnímu orgánu, o jehož úkon jde, aby se k námitce vyjádřil. Shledá-li soud žalobní námitku důvodnou, zruší přezkoumávaný úkon samostatným výrokem pro nezákonnost.“.
34. V § 78 se doplňuje odstavec 8, který zní:
- „(8) Přezkoumával-li se v řízení jiný úkon správního orgánu, který byl závazným podkladem napadeného rozhodnutí, doručí soud rozsudek nebo jiné rozhodnutí, kterým se řízení končí, také správnímu orgánu, o jehož úkon jde.“.
35. V § 93 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Kandidáta, který je účastníkem, zastupuje v řízení volební strana, na jejíž kandidátní listině byl tento kandidát uveden, ledaže kandidát soudu písemně sdělí, že bude v řízení jednat samostatně. Jestliže volební strana nemá právní osobnost, jedná za ni v řízení její zmocněnec podle zvláštního zákona, a není-li ho, osoba uvedená mezi navrhovateli kandidáta nebo na kandidátní listině na prvním místě.“.
36. V § 93 odstavec 5 zní:
- „(5) Rozhodnutí a jiné písemnosti v řízení soud doručuje účastníkům a osobám zúčastněným na řízení vyvěšením na úřední desce soudu. Rozhodnutí, o kterém to stanoví předseda senátu, a rozhodnutí, kterým se řízení končí, vedle toho soud doručí zvlášť účastníkům a osobám zúčastněným na řízení. Zvlášť se doručuje i osobě, které je v rozhodnutí uložena povinnost něco konat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem vyvěšení.“.
37. V § 101a odst. 1 věta poslední zní: „Ten, kdo je oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může současně s takovou žalobou nebo návrhem navrhnout zrušení tohoto opatření obecné povahy nebo jeho části; jsou-li však žaloba nebo jiný návrh podávány po uplynutí lhůty podle § 101b odst. 1, může navrhnout pouze, aby soud rozhodl, že se takové opatření obecné povahy nebo jeho část v této věci nepoužijí, pokud by jinak byly dány důvody pro jejich zrušení.“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Soud umožní tomu, kdo napadené opatření obecné povahy vydal, aby se k návrhu na nepoužití opatření obecné povahy nebo jeho části vyjádřil; ustanovení § 78 odst. 8 se použije obdobně.“.
38. V § 101d odst. 3 se slovo „vždy“ zrušuje, slovo „a“ se nahrazuje slovem „nebo“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „ ; při tom je povinen zohlednit práva osob nabytá v dobré víře a ochranu veřejného zájmu“.
39. V § 104 odst. 3 písm. b) se slovo „nebo“ zrušuje.
40. V § 104 odst. 3 se na začátek písmene c) vkládají slova „kterým bylo rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku nebo nařízení předběžného opatření, anebo proti jinému rozhodnutí,“.

41. V § 104 odst. 3 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí:

„d) kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek,

e) kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce.“.

42. V § 110 odstavec 2 zní:

„(2) Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, může současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu sám o žalobě nebo návrhu rozhodnout, pokud byly pro takový postup důvody již v řízení před krajským soudem a jestliže dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout. Ustanovení upravující rozhodování v řízení před krajským soudem se použijí obdobně.“.

43. V § 110 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Rozhoduje-li Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti v obdobné věci, která již byla předmětem řízení před tímto soudem, může v odůvodnění svého rozhodnutí poukázat už jen na svá dřívější rozhodnutí, jejichž převzatou část v odůvodnění uvede.“.

Čl. XI

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se zákon č. 150/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.
2. Na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí § 31 odst. 2 a § 60 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; ustanovení § 93 odst. 1 a 5 zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se v těchto řízeních nepoužijí.
3. Kasační stížnosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají podle zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. XII

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 57/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb.,

zákona č. 149/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 437/2012 Sb., zákona č. 505/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 136/2014 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 131/2015 Sb., zákona č. 203/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 317/2015 Sb., zákona č. 88/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 190/2016 Sb., zákona č. 24/2017 Sb., zákona č. 93/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 205/2017 Sb., zákona č. 206/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 327/2017 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 210/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 365/2019 Sb., zákona č. 33/2020 Sb., zákona č. 161/2020 Sb., zákona č. 285/2020 Sb., zákona č. 248/2021 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 274/2021 Sb., zákona č. 216/2022 Sb., zákona č. 75/2023 Sb., zákona č. 125/2023 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 349/2023 Sb., zákona č. 408/2023 Sb., zákona č. 412/2023 Sb., zákona č. 418/2023 Sb., zákona č. 230/2024 Sb., zákona č. 263/2024 Sb., zákona č. 470/2024 Sb., zákona č. 77/2025 Sb., zákona č. 120/2025 Sb., zákona č. 152/2025 Sb. a zákona č. 218/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 97 písm. d) se za slova „kterému bylo“ vkládají slova „vydáno potvrzení o strpění podle § 28 zákona o azylu“.
2. V § 97 písmeno e) zní:
„e) který je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, kterému bylo poté vydáno potvrzení o strpění.“
3. V § 99 písmeno a) zní:
„a) který je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, kterému bylo vydáno potvrzení o strpění, a kteří nemají právo setrvat na území, neuplynulo 6 měsíců ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v této době bylo vydáno rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nebo rozhodnutí o přemístění podle čl. 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351,“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna školského zákona

Čl. XIII

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 158/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 624/2006 Sb., zákona č. 217/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 58/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 242/2008 Sb., zákona č. 243/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 49/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 378/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 331/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 370/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 82/2015 Sb., zákona č. 178/2016 Sb., zákona č. 230/2016 Sb., zákona č. 101/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 167/2018 Sb., zákona č. 46/2019 Sb., zákona č. 284/2020 Sb., zákona

č. 349/2020 Sb., zákona č. 403/2020 Sb., zákona č. 94/2021 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 152/2023 Sb., zákona č. 183/2023 Sb., zákona č. 421/2023 Sb., zákona č. 35/2025 Sb., zákona č. 52/2025 Sb., zákona č. 152/2025 Sb., zákona č. 232/2025 Sb., zákona č. 239/2025 Sb., zákona č. 267/2025 Sb. a zákona č. 268/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 20 odst. 2 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo jsou žadateli o udělení mezinárodní ochrany^{13d)}“.
2. Poznámky pod čarou č. 13b, 13c a 13d znějí:
 - ^{13b)} Čl. 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair.
 - ^{13c)} Čl. 23 odst. 2 a čl. 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.
 - ^{13d)} Čl. 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346 ze dne 14. května 2024, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu.“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. XIV

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V položce 115 písmeno d) zní:

„d) Vydání cestovního průkazu nebo cestovního průkazu totožnosti	
anebo cestovního dokladu pro cizince na základě mezinárodní smlouvy	Kč 600
- cizincům mladším 15 let	Kč 100“.
2. V položce 115 se část **Osvobození** včetně nadpisu zrušuje.
3. V položce 116 odst. 2 písm. c) se slova „ , azylantovi, osobě požívající doplňkové ochrany“ zrušují.
4. V položce 116 odst. 2 se písmeno d) zrušuje.
5. V položce 116 části **Předmětem poplatku není** v bodě 2 se za slovo „vydání“ vkládají slova „a všechna prodloužení platnosti“ a za slovo „nebo“ se vkládají slova „první vydání“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o Policii České republiky

Čl. XV

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 459/2011 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 273/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb.,

zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 51/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 65/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 205/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 304/2017 Sb., zákona č. 111/2019 Sb., zákona č. 374/2021 Sb., zákona č. 418/2021 Sb., zákona č. 130/2022 Sb., zákona č. 78/2025 Sb., zákona č. 173/2025 Sb., zákona č. 218/2025 Sb., zákona č. 220/2025 Sb. a zákona č. 230/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 27 odst. 1 se na konci písmene c) slovo „nebo“ zrušuje.
2. V § 27 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno e), které včetně poznámky pod čarou č. 55 zní:

„e) je důvod se domnívat, že cizinec podléhá prvotnímu prověřování podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356⁵⁵⁾, nebo prvotní prověřování probíhá.

⁵⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817.“.

3. V § 27 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Zajištění podle odstavce 1 písm. e) může trvat nejdéle 72 hodin od okamžiku omezení osobní svobody, probíhá-li prvotní prověřování.“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna trestního zákoníku

Čl. XVI

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb., zákona č. 330/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 193/2012 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 259/2013 Sb., zákona č. 141/2014 Sb., zákona č. 86/2015 Sb., zákona č. 165/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 150/2016 Sb., zákona č. 163/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 323/2016 Sb., zákona č. 455/2016 Sb., zákona č. 55/2017 Sb., zákona č. 58/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 315/2019 Sb., zákona č. 114/2020 Sb., zákona č. 165/2020 Sb., zákona č. 333/2020 Sb., zákona č. 336/2020 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 206/2021 Sb., zákona č. 220/2021 Sb., zákona č. 417/2021 Sb., zákona č. 130/2022 Sb., zákona č. 240/2022 Sb., zákona č. 422/2022 Sb., zákona č. 429/2022 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 123/2024 Sb., zákona č. 166/2024 Sb., zákona č. 268/2024 Sb., zákona č. 321/2024 Sb., zákona č. 24/2025 Sb., zákona č. 220/2025 Sb., zákona č. 250/2025 Sb. a zákona č. 270/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 80 odstavec 1 zní:

„(1) Soud může uložit pachateli, který není občanem České republiky, trest vyhoštění z území České republiky, a to jako trest samostatný nebo i vedle jiného trestu, vyžaduje-li to bezpečnost lidí nebo majetku, anebo jiný obecný zájem; jako samostatný trest může být trest vyhoštění uložen, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba. Soud uložení tohoto trestu zváží zejména tehdy, pokud pachatel spáchal

a) zvláště závažný zločin, kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li

- o trestný čin zabití (§ 141), těžká újma na zdraví nebo jiný zvlášť závažný následek, kterým byla nebo měla být způsobena škoda velkého rozsahu anebo kterým byl nebo měl být získán prospěch velkého rozsahu,
- b) zvlášť závažný zločin, kterého se dopustil jako člen organizované skupiny nebo ve spojení s organizovanou skupinou, zločin, kterého se dopustil ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361),
 - c) trestný čin, znakem jehož skutkové podstaty je úmysl umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f),
 - d) zvlášť závažný zločin uvedený v hlavách třetí, sedmé a třinácté zvláštní části tohoto zákona, nebo
 - e) úmyslný trestný čin uvedený v hlavě deváté zvláštní části tohoto zákona nebo trestný čin mučení a jiného nelidského a krutého zacházení podle § 149 odst. 3, obchodování s lidmi (§ 168), braní rukojmí (§ 174), násilného překročení státní hranice (§ 339), organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice (§ 340) nebo napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle § 341 odst. 2 až 4.“.
2. V § 80 odst. 3 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a nelze ho vyhostit do země jeho posledního trvalého pobytu“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o ochraně státních hranic

Čl. XVII

Zákon č. 191/2016 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně souvisejících zákonů (zákon o ochraně státních hranic), ve znění zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 277/2019 Sb. a zákona č. 218/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 6 se doplňuje odstavce 8, který zní:
 - „(8) Pro postup podle čl. 5 odst. 4 Schengenského hraničního kodexu se odstavce 3 až 7 použijí obdobně.“.
2. V § 10 se doplňuje odstavce 3, který zní:
 - „(3) Ministerstvo vnitra vyhlásí sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv termín spuštění využívání Systému vstupu/výstupu (EES) pro registraci údajů o vstupu a výstupu a údajů o odepření vstupu na hraničních přechodech vyplývajících z přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího pravidla určení termínu spuštění tohoto systému.“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace

Čl. XVIII

Zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění zákona č. 175/2022 Sb., zákona č. 198/2022 Sb., zákona č. 20/2023 Sb., zákona č. 75/2023 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 454/2023 Sb. a zákona č. 24/2025 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ministerstvo vnitra zašle Evropské komisi oznámení o riziku vyčerpání kapacit pro zvládnání následků plynoucích z hromadného přílivu vysídlených osob a potřebě přijetí opatření k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob. Oznámení podle věty první zveřejní Ministerstvo vnitra na svých internetových stránkách.“.

2. V § 5 odst. 1 se na konci písmene d) slovo „nebo“ zrušuje.

3. V § 5 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„f) je podána cizincem, který je nebo byl držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě Evropské unie nebo státě uplatňujícím Schengenský hraniční kodex⁵⁾ v plném rozsahu, poté, co Ministerstvo vnitra Evropské komisi zaslalo oznámení podle § 3 odst. 3.

⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), v platném znění.“.

ČÁST PATNÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XIX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 12. června 2026, s výjimkou ustanovení

- a) čl. I bodů 18, 19, 21, 36, 45, 54, 58, 73, 76, 103, 104, 108, 110, 129, 141 až 143, 146 až 149, 157, 163 až 170, 175, 176, 179, 184 až 187, 189, 190, 195 a 201, čl. II bodů 1, 2, 6 a 9, čl. III bodu 2, pokud jde o § 12, čl. III bodů 22, 25, 31 až 36, 39, 49 až 57, 59, 65, 67 až 71, čl. III bodu 72, pokud jde o § 163 odst. 2 písm. l), čl. III bodu 74, čl. III bodu 75, pokud jde o § 164 odst. 2 písm. b), čl. III bodů 76, 77, 80 až 82, 84, 85 a 87 až 89 a 91, čl. IV bodů 1, 3 a 4, čl. VII, čl. IX bodů 1 až 3, 5 a 6, čl. XIII, XVI a XVII, která nabývají účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení,

- b) čl. III bodů 4 až 21, 29 a 30 a čl. X a XI, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2026, a
- c) čl. I bodů 14 a 15, čl. III bodu 79 a čl. XVIII, která nabývají účinnosti prvním dnem následujícím po dni jeho vyhlášení.

Pekarová Adamová v. r.

Pavel v. r.

Fiala v. r.

ISSN 3029-5092

Vydavatel: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, 170 34 Praha 7 • **Redakce Sbírky zákonů a mezinárodních smluv:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SB, 140 21, Praha 4, telefon: 974 817 289, e-mail: sbirka@mvcz.cz • Sazba: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 1159/4, poštovní schránka 10, 149 00 Praha 11-Chodov • **Právně závazná elektronická verze Sbírky zákonů a mezinárodních smluv je k dispozici na www.e-sbirka.cz** • Tištěnou verzi částky Sbírky zákonů a mezinárodních smluv lze objednat u Tiskárny Ministerstva vnitra, telefon: 974 887 312, e-mail: info@tmv.cz, www.tmv.cz • Předplatné je od 1. 1. 2024 ukončeno.